

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-22-04

Druk nr 2635
Warszawa, 5 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o wyposażeniu morskim wraz z projektem podstawowego aktu wykonawczego,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o wyposażeniu morskim¹⁾

Art. 1. 1. Ustawa określa szczegółowe zasady:

- 1) funkcjonowania systemu oceny zgodności z wymaganiami dotyczącymi wyposażenia morskiego;
- 2) działania systemu kontroli wyposażenia morskiego.

2. Celem ustawy jest:

- 1) eliminowanie zagrożeń stwarzanych przez wyposażenie morskie dla życia lub zdrowia użytkowników oraz mienia, a także zagrożeń dla środowiska;
- 2) podniesienie standardów bezpieczeństwa na morzu oraz zapobieganie zanieczyszczaniu morza;
- 3) znoszenie barier technicznych w handlu i ułatwianie międzynarodowego obrotu wyposażeniem morskim;
- 4) stworzenie warunków do rzetelnej oceny wyposażenia morskiego i procesów jego wytwarzania przez kompetentne i niezależne podmioty.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do wyposażenia morskiego wprowadzonego do obrotu oraz używanego na statkach wspólnotowych, dla których dokumenty bezpieczeństwa są wydawane lub przedłużane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, Nr 240, poz. 2060, z 2003 r. Nr 199, poz. 1936, Nr 229, poz. 2277, z 2004 r. Nr 6, poz. 41).

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyposażenia morskiego, które zostało umieszczone na statku przed dniem wejścia w życie ustawy.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do jednostek pływających Marynarki Wojennej.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) konwencjach międzynarodowych – należy przez to rozumieć:

- a) Międzynarodową konwencję o liniach ładunkowych, sporządzoną w Londynie dnia 5 kwietnia 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 33, poz. 282), zwaną dalej „Konwencją o liniach ładunkowych”,
 - b) Konwencję w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 r., sporządzoną w Londynie dnia 20 października 1972 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 15, poz. 61 i 62 oraz z 1984 r. Nr 23, poz. 106), zwaną dalej „Konwencją o zapobieganiu zderzeniom”,
 - c) Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973, sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienioną Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101), zwaną dalej „Konwencją MARPOL 1973/78”,
 - d) Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319) wraz z Protokołem dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177), zwaną dalej „Konwencją SOLAS”,
 - wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi w trybie określonym odrębnymi przepisami;
- 2) normach dotyczących badań – należy przez to rozumieć normy dla wyposażenia morskiego określone zgodnie z odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi, rezolucjami i cyrkularzami Międzynarodowej Organizacji Morskiej, w celu określenia metod badań i wyników badań, w szczególności przez:
- a) Międzynarodową Organizację Morską (IMO),
 - b) Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO),
 - c) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC),
 - d) Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN),
 - e) Europejski Komitet do spraw Normalizacji Elektrotechniki (CENELEC),

- f) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI);
- 3) wyposażeniu morskim – należy przez to rozumieć wyroby, które zgodnie z przepisami międzynarodowymi są przeznaczone do umieszczenia na statku;
 - 4) wyposażeniu radiokomunikacyjnym – należy przez to rozumieć wyposażenie morskie określone w Rozdziale IV Konwencji SOLAS oraz radiotelefon VHF łączności dwukierunkowej określony w Prawidle III/6.2.1 tej konwencji;
 - 5) przepisach międzynarodowych – należy przez to rozumieć odpowiednie konwencje międzynarodowe, rezolucje i cyrkularze Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) oraz odpowiednie normy dotyczące badań;
 - 6) znaku zgodności – należy przez to rozumieć oznakowanie potwierdzające zgodność wyposażenia morskiego lub procesu jego wytwarzania z wymaganiami;
 - 7) dokumentach bezpieczeństwa – należy przez to rozumieć dokumenty wydawane przez lub z upoważnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zgodnie z konwencjami międzynarodowymi;
 - 8) statku – należy przez to rozumieć urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym również: wodoloty, poduszkowce, statki podwodne i platformy wiertnicze, podlegające konwencjom międzynarodowym;
 - 9) statku wspólnotowym – należy przez to rozumieć statek, dla którego są wydawane dokumenty bezpieczeństwa przez lub z upoważnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zgodnie z konwencjami międzynarodowymi. Nie dotyczy to wydawania przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej dokumentu dla statku, na wniosek administracji państwa trzeciego;
 - 10) państwie trzecim – należy przez to rozumieć państwo nie będące państwem członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 4. 1. Do oceny zgodności wyposażenia morskiego, akredytacji, autoryzacji oraz notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie

wyposażenia morskiego niezgodnego z wymaganiami stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, art. 5 pkt 1,2, 4-13 i 15-17, art. 6 ust. 3, art. 15-36 i 38-44 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz.1360, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą o systemie oceny zgodności”, z zastrzeżeniem zmian wynikających z niniejszej ustawy.

2. Dla celów niniejszej ustawy, ilekroć w ustawie o systemie oceny zgodności jest mowa o:

- 1) zasadniczych wymaganiach – rozumie się przez to wymagania dla wyposażenia morskiego, określone w przepisach międzynarodowych;
- 2) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to również zainstalowanie lub umieszczenie na statku wyposażenia morskiego.

Art. 5. 1. Przed wprowadzeniem do obrotu, umieszczeniem lub zainstalowaniem na statku, wyposażenie morskie podlega ocenie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach międzynarodowych.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, kierując się przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej w sprawie wyposażenia morskiego¹⁾, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz przepisów międzynarodowych zawierających wymagania;
- 2) rodzaj wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności;
- 3) procedury oceny zgodności dla wyposażenia morskiego;
- 4) metody badań wyposażenia morskiego;
- 5) wzór znaku zgodności i sposób jego umieszczania na wyposażeniu morskim.

Art. 6. 1. Podczas dokonywania oceny zgodności z wymaganiami, wyposażenie morskie może być poddawane:

- 1) badaniom przez:
 - a) producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, jeżeli nie jest wymagane przeprowadzenie badań przez laboratorium niezależne od dostawcy i odbiorcy,

- b) notyfikowane laboratorium, jeżeli jest wymagane przeprowadzenie badań przez laboratorium niezależne od dostawcy i odbiorcy;
 - 2) sprawdzeniu zgodności z wymaganiami – przez notyfikowaną jednostkę kontrolującą;
 - 3) certyfikacji – przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą.
2. Pozytywny wynik oceny zgodności z wymaganiami dokonywanej przez notyfikowaną jednostką certyfikującą stanowi podstawę do wydania producentowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi certyfikatu zgodności.
3. Jednostki certyfikujące, jednostki kontrolujące oraz laboratoria, o których mowa w ust. 1, oprócz kryteriów określonych w art. 19 ustawy o systemie oceny zgodności powinny również spełniać odpowiednie wymagania norm EN 45000³⁾ oraz powinny mieć siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
4. Co najmniej raz na dwa lata minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przeprowadza kontrolę jednostek notyfikowanych w zakresie spełniania przez nie wymaganych kryteriów, o których mowa w ust. 3, oraz sposobu wykonywania obowiązków, które jednostki wykonują w zakresie udzielonej autoryzacji.

Art. 7. Domniemywa się, że wyposażenie morskie, na którym umieszczono znak zgodności, lub dla którego sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnianie wymagań w innych krajach Unii Europejskiej, jest zgodne z wymaganiami określonymi w ustawie.

Art. 8. 1. Za czynności związane z:

- 1) obowiązkową oceną zgodności wyposażenia morskiego;
 - 2) badaniami na potrzeby oceny zgodności wyposażenia morskiego;
 - 3) certyfikacją;
 - 4) sprawdzaniem zgodności wyposażenia morskiego z wymaganiami, dokonywanym przez notyfikowane jednostki kontrolujące;
 - 5) akredytacją jednostek certyfikujących, jednostek kontrolujących i laboratoriów
- pobiera się opłaty.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza wnioskodawca.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania opłat za czynności, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem okoliczności, że stawki tych opłat powinny zapewnić pokrycie kosztów ich przeprowadzenia.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, może określić, w drodze rozporządzenia, maksymalne wysokości opłat, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem uzasadnionych kosztów.

Art. 9. 1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, który poddał wyposażenie morskie lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z wymaganiami i potwierdził jego zgodność, wystawia deklarację zgodności oraz umieszcza znak zgodności.

2. Zabrania się umieszczania na wyposażeniu morskim, które nie spełnia wymagań oraz dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności – znaku zgodności lub znaku podobnego do znaku zgodności mogącego wprowadzać w błąd nabywcę lub użytkownika tego wyposażenia lub tych wyrobów.

3. Zabrania się wprowadzania do obrotu wyposażenia morskiego nie posiadającego znaku zgodności, z zastrzeżeniem art. 11-13.

Art. 10.1. Dyrektorzy urzędów morskich są organami wyspecjalizowanymi w rozumieniu ustawy o systemie oceny zgodności, w zakresie wyposażenia morskiego.

2. Dyrektorzy urzędów morskich prowadzą kontrolę wyposażenia morskiego z urzędu lub na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

3. Kontrola może być również wszczęta w przypadku gdy przepisy międzynarodowe wymagają przeprowadzenia eksploatacyjnych prób działania na statku dla celów bezpieczeństwa lub zapobiegania zanieczyszczeniom.

Art. 11. 1. Dyrektor urzędu morskiego, w wyjątkowych okolicznościach, uzasadnionych zastosowaniem nowych technologii, może zezwolić na umieszczenie na statku wyposażenia morskiego, które nie jest zgodne z wymaganiami, jeżeli zostanie potwierdzone, w szczególności po przeprowadzeniu prób, że wyposażenie to jest co najmniej tak samo skuteczne, jak wyposażenie, które spełnia wymagania.

2. Przy wydawaniu zezwolenia, o którym mowa w ust.1, dyrektor urzędu morskigo powinien zapewnić jednakowe traktowanie wyposażenia wyprodukowanego w różnych krajach oraz wykluczać faworyzowanie wyposażenia produkowanego w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Zezwolenie powinno określać ograniczenia i warunki stosowania tego wyposażenia oraz powinno być przez cały czas przechowywane na statku.

4. W przypadku wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej informuje Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1. Informacja powinna także zawierać sprawozdania ze wszystkich prób, ocen i dokonanych procedur oceny zgodności.

Art. 12. 1. Dyrektor urzędu morskigo może zezwolić na umieszczenie na statku wyposażenia morskigo, które nie spełnia wymagań, w celu przeprowadzenia prób lub ocen tego wyposażenia.

2. Zezwolenie powinno określać ograniczenia i warunki stosowania wyposażenia oraz powinno być przez cały czas przechowywane na statku.

3. Zezwolenie wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy.

4. Wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, nie może zastępować wyposażenia, które spełnia wymagania i które musi pozostawać na pokładzie statku gotowe do natychmiastowego użycia.

5. W przypadku wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.

Art. 13. 1. Gdy zachodzi uzasadniona konieczność wymiany wyposażenia morskigo na statku w porcie państwa trzeciego oraz, gdy ze względu na czas i koszty nie jest możliwe umieszczenie wyposażenia spełniającego wymagania, na statku może być umieszczone inne wyposażenie, dla którego została wydana dokumentacja techniczna przez organizację uznaną za równoważ-

ną jednostce notyfikowanej, na podstawie porozumienia o wzajemnym uznawaniu takich organizacji między Unią Europejską a państwem trzecim.

2. Jeżeli spełnienie wymagań w sposób, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwe, na statku może być umieszczone wyposażenie, dla którego została wydana dokumentacja techniczna przez właściwy organ państwa członkowskiego Międzynarodowej Organizacji Morskiej. Dokumentacja powinna potwierdzać zgodność wyposażenia z odpowiednimi wymaganiami Międzynarodowej Organizacji Morskiej.

3. Armator obowiązany jest niezwłocznie poinformować dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku o rodzaju i właściwościach technicznych takiego wyposażenia.

4. Jeżeli na podstawie dokumentacji technicznej dyrektor urzędu morskiego stwierdzi, że wyposażenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie spełnia wymagań, nakazuje usunięcie tego wyposażenia ze statku.

5. W przypadku wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w Prawie telekomunikacyjnym.

Art. 14. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wyposażenie morskie, niezależnie od faktu posiadania znaku zgodności i spełniania wymagań określonych ustawą, prawidłowo zainstalowane, utrzymywane i używane zgodnie z zamierzonym przeznaczeniem – może stanowić zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa załogi, pasażerów statku lub innych osób lub może niekorzystnie oddziaływać na środowisko morskie, dyrektor urzędu morskiego może, niezależnie od środków przewidzianych w art. 41c ust. 3 ustawy o systemie oceny zgodności, nakazać usunięcie tego wyposażenia ze statku lub określić warunki dalszego używania takiego wyposażenia.

Art. 15. Kto wprowadza do obrotu wyposażenie morskie niezgodne z wymaganiami podlega grzywnie do 100 000 zł.

Art. 16. Kto umieszcza znak zgodności na wyposażeniu morskim, które nie spełnia wymagań albo dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności, podlega grzywnie do 100 000 zł.

Art. 17. Kto umieszcza na wyposażeniu morskim znak podobny do znaku zgodności, mogący wprowadzić w błąd nabywcę lub użytkownika tego wyposażenia lub tych wyrobów, podlega grzywnie do 100 000 zł.

Art. 18. Kto wprowadza do obrotu wyposażenie morskie podlegające obowiązkowi oznakowania znakiem zgodności bez oznakowania go w taki sposób podlega grzywnie do 100 000 zł.

Art. 19. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360, z późn. zm.²⁾) w art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do oceny zgodności wyrobów będących wyposażeniem morskim w rozumieniu ustawy z dnia ... o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr..., poz.), akredytacji, autoryzacji oraz notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego niezgodnego z wymaganiami stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, art. 5 pkt 1,2, 4-13 i 15-17, art. 6 ust.3, art. 15-36 i 38-44 ustawy, z zastrzeżeniem zmian wynikających z ustawy o wyposażeniu morskim.”

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji dyrektywy 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 046, z 17.02.1997, str. 25 i n., z późn. zm.).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275 .

³⁾ Normy o których mowa w tym przepisie, wprowadzane zostały przez następujące Polskie Normy:

– PN-EN 45002:1993. Ogólne kryteria oceny laboratoriów badawczych,

– PN-EN 45003:2000. System akredytacji laboratoriów wzorcujących i badawczych. Wymagania ogólne dotyczące działania i uznawania,

-
- PN-EN 45004:1998. Ogólne kryteria działania różnych rodzajów jednostek kontrolujących;
 - PN-EN 45010:2000. Wymagania ogólne dotyczące oceny i akredytacji jednostek certyfikujących/rejestrujących,
 - PN-EN 45011:2000. Wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów,
 - PN-EN 45012:2000. Wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących ocenę oraz certyfikację/rejestrację systemów jakości,
 - PN-EN 45014:2000. Ogólne kryteria deklaracji zgodności składanej przez dostawcę;
 - PN-EN 45503:2003. Ocena i atestacja procedur udzielania zamówień w jednostkach działających w sektorach gospodarki wodnej, energii, transportu i telekomunikacji.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa o wyposażeniu morskim stanowi zasadniczy akt prawny implementujący przepisy dyrektywy Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków wraz ze zmianami wprowadzonymi dyrektywami 98/85/WE, 2001/53/WE, 2002/75/WE i 2002/84/WE. Dyrektywa ta stanowi jeden z aktów UE opartych na koncepcji tzw. nowego i globalnego podejścia.

Ustawa określa szczegółowe zasady funkcjonowania systemu oceny zgodności z wymaganiami dotyczącymi wyposażenia morskiego, oraz szczegółowe zasady działania systemu kontroli wyposażenia morskiego. W tym zakresie ustawa w szeroki sposób odnosi się do ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, stanowiącej podstawę do jednolitej implementacji w polskim prawie dyrektyw nowego i globalnego podejścia. Z uwagi na szereg odrębności zawartych w dyrektywie 96/98/WE (odmienny słowniczek definicji, brak pojęcia „zasadnicze wymagania”, bezpośrednie przywoływanie międzynarodowych aktów prawnych, wprowadzanie innego oznakowania zgodności niż znak CE), konieczne stało się implementowanie przepisów tej dyrektywy

w drodze odrębnej ustawy, zachowując jednakże (na potrzeby jednolitości całego systemu) związek funkcjonalny z ustawą o systemie oceny zgodności.

Celem ustawy jest z jednej strony podniesienie standardów bezpieczeństwa na morzu i zapobieganie zanieczyszczaniu morza, ale także – co charakterystyczne dla omawianej grupy dyrektyw nowego i globalnego podejścia – znoszenie barier technicznych w handlu i ułatwianie międzynarodowego obrotu wyposażeniem morskim oraz stworzenie warunków do rzetelnej oceny wyposażenia morskiego i procesów jego wytwarzania przez kompetentne i niezależne podmioty.

Ustawa zawiera obszerny wykaz definicji, który odpowiada definicjom określonym w dyrektywie 96/98/WE. Wśród tych definicji szczególne znaczenie ma przywołanie aktów prawa międzynarodowego (konwencje międzynarodowe, cyrkularze, rezolucje Międzynarodowej Organizacji Morskiej oraz normy dotyczące badań). Ustawa stanowi bowiem, że wprowadzane do obrotu, umieszczane lub instalowane na statku wyposażenie morskie podlega ocenie zgodności z wymaganiami określonymi w aktach międzynarodowych. W tym celu ustawa zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu ww. aktów międzynarodowych, a także rodzaju wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności, procedur oceny zgodności dla wyposażenia morskiego, metod badań wyposażenia morskiego, wzoru znaku zgodności i sposobu jego umieszczania na wyposażeniu morskim.

Przepisy ustawy stosuje się do wyposażenia morskiego wprowadzonego do obrotu i używanego na statkach wspólnotowych, dla których dokumenty bezpieczeństwa są wydawane lub przedłużane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyposażenia morskiego, które zostało umieszczone na statku przed dniem wejścia w życie ustawy.

Przepisów ustawy nie stosuje się do jednostek pływających Marynarki Wojennej.

Ustawa nakłada na dyrektorów urzędów morskich (jako na organy wyspecjalizowane w rozumieniu ustawy o systemie oceny zgodności) zadania w zakresie prowadzenia kontroli wyposażenia morskiego z urzędu lub na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Na producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, który poddał wyposażenie morskie ocenie zgodności z wymaganiami i potwierdził jego zgodność, ustawa nakłada obowiązek wystawienia deklaracji zgodności oraz umieszczenia znaku zgodności.

W tym zakresie ustawa zabrania umieszczania na wyposażeniu morskim, które nie spełnia wymagań ustawy oraz dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności, znaku zgodności lub znaku podobnego do znaku zgodności mogącego wprowadzać w błąd użytkownika wyposażenia morskiego.

Ustawa reguluje także szczególne przypadki związane z odstępstwami od wymagań dla wyposażenia morskiego (wyjątkowe okoliczności związane z innowacjami technicznymi, konieczność wymiany wyposażenia morskiego w porcie poza Unią Europejską, umieszczenie na statku dla celów prób lub oceny wyposażenia, które nie spełnia procedur oceny zgodności). W każdej z tych sytuacji określone są szczegółowo warunki odstępstw od wymagań dla wyposażenia morskiego.

Ustawa zawiera upoważnienie do wydania przez ministra finansów publicznych rozporządzeń w sprawie sposobu ustalania opłat za czynności związane z procedurami zgodności oraz maksymalnych wysokości tych opłat.

Ustawa określa również zasady odpowiedzialności karnej za naruszenia jej przepisów. Treść tych zasad bezpośrednio nawiązuje – w odpowiednio zmodyfikowany sposób – do katalogu sankcji zawartych w ustawie o systemie oceny zgodności.

Przedmiotowy projekt stanowi uzupełnienie legislacyjne ustawy o systemie oceny zgodności w zakresie wyposażenia morskiego. Należy podkreślić, że to ustawa o systemie oceny zgodności ustanawia dyrektorów urzędów morskich jako organ wyspecjalizowany w zakresie nadzoru rynku dla wyposażenia morskiego i określa zadania i procedury nadzoru rynku wykonywane przez dyrektorów urzędów morskich. Z powyższych względów uzasadnione jest umożliwienie korzystania z przewidzianych w rezerwie celowej (poz. 57- Wdrażanie systemu nadzoru rynku – ustawa o systemie oceny zgodności) środków finansowych w wysokości 1 627 600 zł, także na zadania wynikające z projektowanej ustawy o wyposażeniu morskim. Środki te zostały zaplanowane bowiem na zadania nadzoru rynku w zakresie kontroli wyposażenia morskiego. Brak takiej możliwości może spowodować niepełne i niewłaściwe wdrożenie dyrektywy 96/98/WE do polskiego prawa.

Treść projektu ww. ustawy umieszczona była pierwotnie w projekcie nowelizacji ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim i w tej formie uzgodniona wewnątrz i międzyresortowo oraz z partnerami społecznymi (Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy, Krajowa Sekcja Morska Marynarzy i

Rybaków NSZZ „Solidarność”, Federacja Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków, Związek Armatorów Polskich). Podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 15 stycznia br. ustalono, iż część dotycząca wyposażenia morskiego powinna zostać ujęta w formie odrębnej ustawy. Obecny projekt ustawy jest więc zmodyfikowaną legislacyjnie i redakcyjnie wersją tej części, która w poprzedniej formie była już konsultowana z zainteresowanymi jednostkami.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI I SKUTKÓW BUDŻETOWYCH

1. Ustawa o wyposażeniu morskim implementuje postanowienia zawarte w Dyrektywie Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków, które dotyczą:
 - instytucji, które po uzyskaniu autoryzacji będą zgłoszone przez Ministra Infrastruktury jako jednostki notyfikowane,
 - urzędów morskich, których dyrektorzy stanowią organy wyspecjalizowane,
 - producentów wyposażenia będącego przedmiotem ustawy,
 - armatorów i operatorów statków o polskiej przynależności.
2. Instytucje, które jako jednostki notyfikowane zostaną wybrane przez producentów i będą prowadziły procedury oceny zgodności dla wyrobów będą z tego tytułu uzyskiwać określone dochody.
3. Regulacje dotyczą również urzędów morskich, które będą uczestniczyły w kontroli wyrobów wyposażenia morskiego zgodnych z wymaganiami ustawy. Wejście w życie przepisów ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, gdyż koszty związane ze sprawowaniem funkcji nadzoru rynku przez dyrektorów urzędów morskich zostały już przewidziane w rezerwie celowej w ramach realizacji postanowień ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (ustawa o systemie oceny zgodności powołuje dyrektorów urzędów morskich jako organ wyspecjalizowany, a dodatkowo, projektowana ustawa o wyposażeniu morskim w całości przywołuje przepisy ustawy o systemie oceny zgodności w zakresie stosowania nadzoru rynku dla wyposażenia morskiego).
4. Producenci wyposażenia morskiego odniosą korzyści z tego tytułu, że produkowane przez nich wyroby będą mogły być umieszczane na statkach zarejestrowanych w każdym kraju członkowskim Unii Europejskiej na podstawie procedur oceny zgodności przeprowadzonych

przez jedną jednostkę notyfikowaną, a nie przez większą liczbę instytucji klasyfikacyjnych, czy administracji państw, jak do tej pory.

5. Producenci wyposażenia nie posiadający dotychczas certyfikowanego systemu jakości mogą ponieść koszty związane z opracowaniem, wdrożeniem i certyfikacją systemu jakości.

Koszty opracowania, wdrożenia i certyfikacji systemu jakości przez producentów wyrobów wyposażenia statków, którzy dotychczas nie mają systemu jakości, można podzielić na:

- koszty szkoleń i konsultacji niezbędnych do opracowania i wdrożenia systemu jakości, które wynoszą zwykle od 20 000 zł do 36 000 zł, w zależności od wielkości zakładu (jeżeli szkolenia i konsultacje prowadzi firma posiadająca akredytację Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) istnieje możliwość uzyskania dotacji z PARP-u w wysokości do 60% poniesionych kosztów),
- koszty certyfikacji systemu jakości, które wynoszą zwykle od 4 000 zł do 10 000 zł, w zależności od wielkości zakładu (dla certyfikacji również istnieje możliwość uzyskania dotacji z PARP-u w wysokości do 60% poniesionych kosztów).

6. Armatorzy i operatorzy statków o polskiej przynależności nie odczują skutków regulacji.
7. Omawiane przepisy mogą zwiększyć konkurencyjność zewnętrzną gospodarki dzięki temu, że przed producentami wyposażenia morskiego, po przeprowadzeniu procedur oceny zgodności, może otworzyć się rynek państw członkowskich Unii Europejskiej, co może pozytywnie wpłynąć na rynek pracy.
8. Wejście w życie omawianych przepisów przyczyni się do podniesienia bezpieczeństwa na morzu i zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez jednolite stosowanie aktów międzynarodowych mających zastosowanie do wyrobów wyposażenia morskiego.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O WYPOSAŻENIU MORSKIM

Projekt ustawy o wyposażeniu morskim ma na celu uregulowanie w sposób kompleksowy zagadnień związanych z procedurą oceny zgodności, oznakowaniem oraz wprowadzeniem do obrotu, umieszczeniem na pokładzie lub zainstalowaniem na statku wyposażenia morskiego. Projektowana ustawa transponuje do polskiego porządku prawnego postanowienia Dyrektywy Nr 96/98/WE o wyposażeniu morskim. Przepisy projektowanej ustawy określają zakres jej stosowa-

nia, regulują procedurę dokonywania oceny zgodności wyposażenia morskiego oraz sposób oznakowania wyposażenia spełniającego wymagania określone przepisami ustawy.

W zakresie dotyczącym procedur oceny zgodności, nadzoru rynku, a także autoryzacji i notyfikacji jednostek notyfikowanych projekt przewiduje stosowanie odpowiednich przepisów ustawy o systemie oceny zgodności, z uwzględnieniem koniecznych modyfikacji wynikających ze specyficznego charakteru Dyrektywy Nr 96/98/WE. Projekt określa również sytuacje wyjątkowe, w których możliwe jest zainstalowanie na statku wyposażenia nie spełniającego wymagań, implementując w tym zakresie odpowiednie przepisy Dyrektywy Nr 96/98/WE, oraz określa sankcje karne za nieprzestrzeganie przepisów ustawy. Projektowana ustawa przewiduje również wdrożenie szczegółowych postanowień Dyrektywy Nr 96/98/WE w drodze wydania rozporządzeń na mocy delegacji określonych w art. 5 projektowanej ustawy.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 825 /04/DPE/pwr

Warszawa, 4.03.04

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o wyposażeniu morskim, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożoną ostateczną wersją projektu ustawy (pismo nr RM-10-22-04-tekst ostateczny) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy o wyposażeniu morskim ma na celu wdrożenie do polskiego prawa postanowień Dyrektywy Rady Nr 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego (Dz. Urz. WE Nr L46, 17.02.1997, ostatnio zmienionej Dyrektywą Europejskiego Parlamentu i Rady Nr 2002/84/WE).
- II. Projektowana ustawa w sposób całościowy reguluje obowiązki i procedury związane z wprowadzaniem do obrotu i umieszczaniem na pokładzie statków wyposażenia morskiego objętego procedurą oceny zgodności. Konieczność uregulowania zagadnień dotyczących wyposażenia morskiego w odrębnej ustawie wynika z faktu, iż system stworzony w oparciu o postanowienia Dyrektywy Nr 96/98/WE wykazuje istotne różnice w stosunku do systemu określonego w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (m.in. wprowadzenie szczególnego oznaczenia wyrobów, brak oznaczenia CE, posługiwanie się pojęciem *umieszczenie na pokładzie*), co w konsekwencji powoduje, iż postanowień Dyrektywy Nr 96/98/WE nie można wdrożyć w drodze wydania odpowiedniego rozporządzenia na podstawie delegacji zawartej w art. 9 ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności.

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2004-03-04

III. Projektowana ustawa określa wyposażenie morskie podlegające procedurom oceny zgodności (art. 2 projektu) oraz definiuje niezbędne pojęcia (art. 3 projektowanej regulacji) zgodnie z postanowieniami art. 2 i art. 3 Dyrektywy Nr 96/98/WE. W zakresie procedur oceny zgodności, akredytacji, autoryzacji oraz notyfikacji, projekt przewiduje stosowanie przepisów ustawy o systemie oceny zgodności, z uwzględnieniem specyficznego charakteru Dyrektywy Nr 96/98/WE (m.in. posługując się odpowiednio zmodyfikowanymi pojęciami *zasadniczych wymagań* oraz *wprowadzenia do obrotu*). Projekt określa obowiązek przeprowadzania procedury oceny zgodności (art. 5 projektu), zakres czynności przeprowadzanych w jej trakcie (art. 6), obowiązki producenta (art. 9) oraz wprowadza domniemanie zgodności wyposażenia morskiego, na którym umieszczono znak zgodności lub dla którego dołączono dokumentację potwierdzającą spełnianie wymagań w innym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej, z wymaganiami określonymi w ustawie, dokonując poprawnej implementacji przepisów Dyrektywy Nr 96/98/WE. Przepisy art. 11-13 projektu określają przypadki, w których możliwe jest umieszczenie lub zainstalowanie na statku wyposażenia nie spełniającego wymagań określonych w ustawie, zgodnie z postanowieniami art. 14-16 Dyrektywy Nr 96/98/WE. Art. 14 projektu stanowi transpozycję do polskiego porządku postanowień art. 13 Dyrektywy Nr 96/98/WE, określającego możliwe do zastosowania środki, w przypadku gdy wyposażenie morskie zgodne z wymaganiami stanowi zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa osób lub ma niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo morskie. Dodatkowo projektowana ustawa przewiduje wdrożenie szczegółowych przepisów Dyrektywy Nr 96/98/WE w drodze wydania przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej rozporządzenia zgodnie z delegacją określoną w art. 5 ust. 2 projektu.

W konkluzji pragnę stwierdzić, iż projekt ustawy o wyposażeniu morskim jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan
Marek Pol
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Infrastruktury

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia

w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego²⁾

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia o wyposażeniu morskim (Dz. U. z, Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz przepisów międzynarodowych zawierających wymagania dla wyposażenia morskiego;
- 2) rodzaj wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności;
- 3) procedury oceny zgodności wyposażenia morskiego;
- 4) metody badań wyposażenia morskiego;
- 5) wzór znaku zgodności i sposób jego umieszczania na wyposażeniu morskim.

Rozdział 2

Wymagania dla wyposażenia morskiego

§ 2. Wyroby wymienione w załączniku nr 1 do rozporządzenia powinny spełniać wymagania określone w przywołanych odpowiednio dokumentach i normach.

Rozdział 3

Procedury oceny zgodności

§ 3. Wyroby wyposażenia morskiego, przed wprowadzeniem ich do obrotu, poddaje się następującym procedurom oceny zgodności określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia:

- 1) badaniu typu WE (moduł B) oraz, zgodnie z wyborem producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, procedurom:
 - a) zapewnienia jakości produkcji (moduł D), albo
 - b) zapewnienia jakości wyrobu (moduł E), albo
 - c) weryfikacją wyrobu (moduł F);

2) weryfikacji jednostkowej wyrobu (moduł G), dla wyrobów produkowanych jednostkowo lub w małych ilościach.

§ 4. Procedury oceny zgodności, o których mowa w § 3, prowadzą jednostki notyfikowane.

§ 5. Po przeprowadzeniu odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa § 3, producent lub jego upoważniony przedstawiciel wystawia pisemną deklarację zgodności.

Rozdział 4

Metody badań

§ 6. Metody badań wyrobów określone są w normach dotyczących badań wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

Rozdział 5

Znak zgodności

§ 7. 1. Przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu producent lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza na wyrobie znak zgodności.

2. Po znaku zgodności umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej przeprowadzającej procedurę oceny zgodności, jeżeli jednostka ta była zaangażowana w kontrolę produkcji, oraz dwie ostatnie cyfry roku, w którym znak zgodności został naniesiony. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej jest umieszczany albo przez tę jednostkę, albo przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

3. Wzór znaku zgodności określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Znak zgodności umieszcza się na wyrobie lub na jego tabliczce znamionowej w taki sposób, by był widoczny, czytelny i trwały przez czas użytkowania wyrobu. Tam gdzie to nie jest możliwe lub nie ma gwarancji zapewnienia tych warunków, znak zgodności umieszcza się na opakowaniu wyrobu, etykiecie lub ulotce.

5. Znak zgodności umieszcza się na wyrobie w końcowej fazie produkcji.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Infrastruktury

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morska, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19 poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje transpozycji dyrektywy 96/98 z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz. Urz. WE L 046, z dnia 17.02.1997, str. 25 i n.).

Załącznik nr 1

**WYMAGANIA, PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI,
METODY BADAŃ DLA WYPOSAŻENIA MORSKIEGO**

1. Środki ratunkowe

Lp.	Wyroby wyposażenia morskiego	Wymagania konwencji SOLAS z poprawkami, rezolucji i cyrkularzy IMO	Normy dotyczące badań	Procedury oceny zgodności			
				B+D	B+E	B+F	G
1	2	3	4	5			
1.	Koła ratunkowe	Prawidła III/7.1 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1.3, 8.3 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
		Prawidła III/7.1 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 2000)					
2.	Lampki pozycyjne do jednostek ratunkowych, jednostek ratowniczych, kół ratunkowych i pasów ratunkowych	Prawidła III/7.1.3, III/22.1.2, III/22.3.1, III/32.1, III/32.2 i III/34, Rezolucja MSC.48 (66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.3 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994), Cyrkularz MSC/Circ. 885	Rezolucja IMO MSC.81(70) z wyjątkiem wymagań dla baterii do lampek do pasów ratunkowych, gdzie ma zastosowanie PN-EN 394:1999	X	X	X	
		Prawidła III/7.1.3, III/22.1.2, III/22.3.1, III/32.1, III/32.2 i III/34, Rezolucja MSC.48 (66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.3 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000), Cyrkularz MSC/Circ. 885					
3.	Samoaktywowane sygnały dymne kół ratunkowych	Prawidła III/7.1.3 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
		Prawidła III/7.1.3 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 2000)					
4.	Pasy ratunkowe	Prawidła III/7.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70) z wyjątkiem wymagań dla baterii do lampek pozycyjnych, gdzie ma zastosowanie PN-EN 394:1999	X	X	X	
		Prawidła III/7.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 2000)					
5.	Kombinezony ratunkowe i kombinezony ochronne – izolowane i nieizolowane	Prawidła III/7.3, III/22.4, III/32.3, III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	

1	2	3	4	5			
		Prawidła III/7.3, III/22.4, III/32.3, III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 2000)					
6.	Kombinezony ratunkowe i kombinezony ochronne uznane jako pasy ratunkowe	Prawidła III/7.3, III/22.4, III/32.3, III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
		Prawidła III/7.3, III/22.4, III/32.3, III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.3 (Kodeks HSC, 2000)					
7.	Środki ochrony cieplnej	Prawidła III/7.3, III/22.4, III/32.3, III/34, Rezolucja MSC.48(66),	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
8.	Rakiety spadochronowe	Prawidła III/6.3 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.2 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X		X	
		Prawidła III/6.3 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.2 (Kodeks HSC, 2000)					
9.	Pochodnie ręczne	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X		X	
10.	Pławki dymne	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X		X	
11.	Wyrzutnie linki ratunkowej	Prawidła III/18 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.8 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X		X	
		Prawidła III/18 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.8 (Kodeks HSC, 2000)					
12.	Pneumatyczne tratwy ratunkowe	Prawidła III/21.1, 31.1 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			
		Prawidła III/21.1, 31.1 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)					

1	2	3	4	5			
13.	Sztynne tratwy ratunkowe	Prawidła III/21.1, III/31.1.1.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			
		Prawidła III/21.1, III/31.1.1.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)					
14.	Samoodwracalne tratwy ratunkowe	Prawidła III/26.2.4 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 809, Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			
		Prawidła III/26.2.4 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 809, Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)					
15.	Namiotowe dwustronne tratwy ratunkowe	Prawidła III/26.2.4 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 809, Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			
		Prawidła III/26.2.4 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 809, Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)					
16.	Urządzenia do swobodnego spływania tratw ratunkowych (zwalniaki hydrostatyczne)	Prawidła III/13.4.2, III/26.2.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.36(63) 8.1 i 8.6 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
		Prawidła III/13.4.2, III/26.2.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 811, Rezolucja MSC.97(73) 8.1 i 8.6 (Kodeks HSC, 2000)					
17.	Łodzie ratunkowe	Prawidła III/21.1, III/31.1.1.1, III/31.1.2.1, III/31.1.6, III/31.1.7 i III/34, Rezolucja MSC.48(66)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			X

1	2	3	4	5			
18.	Szytywne łodzie ratownicze	Prawidła III/21.2, III/31.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			X
		Prawidła III/21.2, III/31.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)					
19.	Pneumatyczne łodzie ratownicze	Prawidła III/21.2, III/31.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			X
		Prawidła III/21.2, III/31.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)					
20.	Szybkie łodzie ratownicze	Prawidła III/26.3 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1 (Kodeks HSC, 1994), Cyrkularz MSC/Circ. 809	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			X
		Prawidła III/26.3 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1 (Kodeks HSC, 2000), Cyrkularz MSC/Circ. 809					
21.	Urządzenia do wodowania z użyciem lin talii i wciągarki (żurawiki)	Prawidła III/23, III/33 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5, 8.6 i 8.7 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	X
		Prawidła III/23, III/33 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5, 8.6 i 8.7 (Kodeks HSC, 2000)					
22.	Urządzenia do wodowania łodzi ratunkowych przez swobodny spadek	Prawidła III/33 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5 i 8.7 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)				X
		Prawidła III/33 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5 i 8.7 (Kodeks HSC, 2000)					
23.	Urządzenia do wodowania tratw ratunkowych	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5, 8.6 i 8.7 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	X
		Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5, 8.6 i 8.7 (Kodeks HSC, 2000)					

1	2	3	4	5			
24.	Urządzenia do wodowania szybkich łodzi ratowniczych	Prawidła III/26.3.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1 (Kodeks HSC, 1994), Cyrkularz MSC/Circ. 809	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
		Prawidła III/26.3.2 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1 (Kodeks HSC, 2000), Cyrkularz MSC/Circ. 809					
25.	Zwalniaki do wodowania łodzi ratunkowych, łodzi ratowniczych i tratw ratunkowych przez spadek lub za pomocą lin talii	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1 i 8.5 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
		Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1 i 8.5 (Kodeks HSC, 2000)					
26.	Morskie systemy ewakuacji (MES)	Prawidła III/15, III/26.2.1, III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X			X
		Prawidła III/15, III/26.2.1, III/34, Rezolucja MSC.48(66), Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)					
27.	Urządzenia ratownicze	Prawidła III/26.4 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 810 Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.81(70) Cyrkularz MSC/Circ. 810	X			
		Prawidła III/26.4 i III/34, Rezolucja MSC.48(66), Cyrkularz MSC/Circ. 810 Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)					
28.	Materiały odblaskowe	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66)	Rezolucja IMO A.658(16) Aneks 2	X	X	X	
29.	Reflektory radarowe dla łodzi ratunkowych i łodzi ratowniczych	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66)	Rezolucja IMO A.384(X), PN-EN ISO 8729:1999	X	X	X	X
30.	Silniki napędowe łodzi ratunkowych i łodzi ratowniczych	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
31.	Zaburtowe silniki napędu łodzi ratowniczych	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	
32.	Reflektory do łodzi ratunkowych i łodzi ratowniczych	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.48(66)	Rezolucja IMO MSC.81(70)	X	X	X	

1	2	3	4	5			
33.	Otwarte dwustronne traktwy ratunkowe	Rezolucja MSC.36(63) 8.1, 8.5, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.36(63) Aneks 10 (Kodeks HSC, 1994)	X			
		Rezolucja MSC.97(73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 i 8.10 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.97(73) Aneks 11 (Kodeks HSC, 2000)				
34.	Mechaniczne wciagi pilota	Prawidło V/17, Rezolucja A.889(21), Cyrkularz MSC/Circ. 773	ISO 799 (1986)	X	X	X	
		Prawidło V/23.6, Rezolucja A.889(21), Cyrkularz MSC/Circ. 773					

2. Zapobieganie zanieczyszczeniom morza

Lp.	Wyroby wyposażenia morskiego	Wymagania konwencji MARPOL z poprawkami, rezolucji i cyrkularzy IMO	Normy dotyczące badań	Procedury oceny zgodności			
				B+D	B+E	B+F	G
1	2	3	4	5			
1.	Urządzenie filtrujące (dla zawartości oleju w wypływie nie przekraczającej 15 ppm)	Aneks I, Prawidło 16(1) i (2)	Rezolucja IMO MEPC.60(33)	X	X	X	
2.	Wykrywacz rozdziału faz olej/woda	Aneks I, Prawidło 15(3)(b)	Rezolucja IMO MEPC.5(XIII)	X	X	X	
3.	Miernik zawartości oleju	Aneks I, Prawidło 16(1) i (2)	Rezolucja IMO MEPC.60(33)	X	X	X	
4.	System kontrolno-pomiarowy zrzutu oleju dla zbiornikowca olejowego	Aneks I, Prawidło 15(3)	Rezolucja IMO A.586(14)	X	X	X	
5.	Oczyszczalnia ścieków fekalnych	Aneks IV, Prawidło 8(1)(b)	Rezolucja IMO MEPC.2(VI)	X	X	X	X
6.	Spalarka okrętowa	Aneks VI, Prawidło 16(2)(a)	Rezolucja IMO MEPC.76(40)	X	X	X	X

3. Ochrona przeciwpożarowa

Lp.	Wyroby wyposażenia morskiego	Wymagania konwencji SOLAS z poprawkami, rezolucji i cyrkularzy IMO	Normy dotyczące badań	Procedury oceny zgodności			
				B+D	B+E	B+F	G
1	2	3	4	5			
1.	Pierwotne pokrycia pokładów	Prawidła II-2/34.8, II-2/49.3	Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Części 2 i 6, Aneks 2, Cyrkularz IMO MSC/Circ. 1004	X			
		Prawidła II-2/4.4.4, II-2/6.3					

1	2	3	4	5			
2.	Gaśnice przenośne	<p>Prawidło II-2.6, Rezolucja A.602(15), Rezolucja MSC.36(63) 7.7.7 i 7.8.4.1.3 (Kodeks HSC, 1994)</p> <p>Prawidło II-2/10.3, Rezolucja A.602(15), Rezolucja MSC.97(73) 7.7.4, 7.8.4.1.3, 7.17.3.7 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98.(73) Rozdz. 4.1.2, 4.2.1 (Kodeks FSS)</p>	<p>PN-EN 3-1:1998, PN-EN 3-2:1999, PN-EN 3-3:1998, PN-EN 3-4:1999, PN-EN 3-5+AC:1999, PN-EN 3-6:1997, PN-EN 3-6:1997/A1:2001</p>	X	X	X	
3.	Wyposażenie strażackie: osobiste ubrania ochronne	<p>Prawidło II-2/17.1.1.1, Rezolucja MSC.36(63) 7.10.3.1.1 (Kodeks HSC, 1994), Cyrkularz MSC/Circ. 847</p> <p>Prawidło II-2/10.10.1, Rezolucja MSC.97(73) 7.10.3.1.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 3.2.1.1.1 (Kodeks FSS)</p>	<p>PN-EN 469:1998, PN-EN 469:1998/Ap1:2003, PN-EN 531:1999, PN-EN 1486:2001, ISO 15538 (2001)</p>	X			
4.	Wyposażenie strażackie: buty	<p>Prawidło II-2/17.1.1.2, Rezolucja MSC.36(63) 7.10.3.1.2 (Kodeks HSC, 1994)</p> <p>Prawidło II-2/10.10.1, Rezolucja MSC.97(73) 7.10.3.1.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 3.2.1.1.2 (Kodeks FSS)</p>	<p>PN-EN 344:1996, PN-EN 344:1996/A1:2002, PN-EN 344-2:1999, PN-EN 344-2:1999/Ap1:2003, PN-EN 345:1996, PN-EN 345:1996/A1:2002, PN-EN 345-2:1999, PN-EN 345-2:1999/Ap1:2003, IEC 60903 (1993)</p>	X			
5.	Wyposażenie strażackie: rękawice	<p>Prawidło II-2/17.1.1.2, Rezolucja MSC.36(63) 7.10.3.1.2 (Kodeks HSC, 1994), Cyrkularz MSC/Circ. 847</p> <p>Prawidło II-2/10.10.1, Rezolucja MSC.97(73) 7.10.3.1.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 3.2.1.1.1 (Kodeks FSS)</p>	<p>PN-EN 659:1999</p>	X			
6.	Wyposażenie strażackie: hełmy	<p>Prawidło II-2/17.1.1.3, Rezolucja MSC.36(63) 7.10.3.1.3 (Kodeks HSC, 1994)</p> <p>Prawidło II-2/10.10.1, Rezolucja MSC.97(73) 7.10.3.1.3 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 3.2.1.1.3 (Kodeks FSS)</p>	<p>PN-EN 443:1999</p>	X			
7.	Niezależne aparaty oddechowe na sprężone powietrze	<p>Prawidła II-2/17.1.2.2, II-2/17.2, II-2/54.2.6.2, Rezolucja MSC.36(63) 7.10.3.2.2, 7.10.3.2.3 (Kodeks HSC, 1994)</p>	<p>PN-EN 137:2001, PN-EN 136:2001, PN-EN 136:2001/Ap1:2003</p>	X			

1	2	3	4	5			
		Prawidła II-2/10.10.1, II-2/19.3.6.2, Rezolucja MSC.97(73) 7.10.3.2.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 3.2.1.2, 3.2.1.3 (Kodeks FSS)					
8.	Aparaty oddechowe zasilane powietrzem do stosowania z hełmem lub maską przeciwdymową	Prawidło II-2/17.1.2.1, Rezolucja MSC.36(63) 7.10.3.2.1 (Kodeks HSC, 1994)	PN-EN 138:1997	X			
9.	Elementy instalacji tryskaczowych dla pomieszczeń mieszkalnych, służbowych i posterunków dowodzenia, równoważnych instalacjom przywołanym w prawidło II-2/12 Konwencji SOLAS	Prawidła II-2/12, II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41.2.5, II-2/42.5.2, II-2/52.2 Prawidła II-2/7.5.3.2, II-2/7.5.5.2, II-2/10.6.1.1, II-2/10.6.1.2, II-2/10.6.2, Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 8.1 (Kodeks FSS)	Rezolucja IMO A.800(19)	X			X
10.	Przegrody klasy „A” i „B”	Prawidła II-2/3.3.5, II-2/3.4.4, II-2/16.11 Prawidła II-2/3.2.5, II-2/3.4.4	Rezolucja IMO A.754(18), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 3 i Aneks 2 (Kodeks FTP), Cyrkularze IMO MSC/Circ. 916, MSC/Circ. 1004, MSC/Circ. 1005	X	X	X	
11.	Urządzenia zapobiegające przedostawaniu się płomienia do zbiorników ładunkowych na zbiornikowcach olejowych (tylko zawory szybkowylotowe)	Prawidła II-2/59.1.5, II-2/59.1.9.4, II-2/59.2 Prawidła II-2/4.5.3.3, II-2/4.5.3.4.1.4, II-2/4.5.6.1, II-2/16.3.2.2.3	Cyrkularze IMO MSC/Circ. 677, MSC/Circ. 1009	X	X	X	
12.	Materiały niepalne	Prawidło II-2/3.1, Rezolucja MSC.36(63) 7.2.4 (Kodeks HSC, 1994) Prawidło II-2/3.33, Rezolucja MSC.97(73) 7.2.3 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO A.799(19), Rezolucja MSC.61(67) Aneks 1, Część 1 i Aneks 2	X	X	X	
13.	Materiały inne niż stal stosowane na przejścia rurociągów przez przegrody klasy „A” lub „B”	Prawidło II-2/18.2.1 Prawidła II-2/9.3.1, II-2/9.3.2	Rezolucja IMO A.753(18), Rezolucja IMO A.754(18), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 3	X	X	X	

1	2	3	4	5			
14.	Materiały inne niż stal stosowane na rurociągi oleju lub paliwa: rury, łączniki, zawory, łączniki elastyczne rurociągów	Prawidła II-2/15.2.8, II-2/18.2.2, Rezolucja MSC.36(63) 7.5.4 (Kodeks HSC, 1994) Prawidła II-2/4.2.2.5.1, II-2/4.2.2.5.6, Rezolucja MSC.97(73) 7.5.4 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO A.753(18), PN-EN ISO 15540:2002 (U), PN-EN ISO 15541:2002 (U)	X	X	X	
15.	Drzwi przeciwpożarowe	Prawidła II-2/30.2, II-2/31.1.1, II-2/47 Prawidła II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1, II-2/9.4.2	Rezolucja IMO A.754(18), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 3, Cyrkularze IMO MSC/Circ. 916, MSC/Circ. 1004	X	X	X	
16.	Elementy układu sterowania drzwi przeciwpożarowych	Prawidło II-2/30.4.1.5, Rezolucja MSC.36(63) 7.9.3.3 (Kodeks HSC, 1994) Prawidło II-2/9.4.1.1.4.15, Rezolucja MSC.97(73) 7.9.3.3 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 4	X	X	X	
17.	Materiały wykończeniowe oraz pokrycia podłóg wolno rozprzestrzeniające płomień: okładziny dekoracyjne, farby, pokrycia podłóg, pokrycia izolacji rurociągów	Prawidła II-2/3.8, II-2/3.23.4, II-2/3.23.5, II-2/16.1.1, II-2/32.1.4.3.1, II-2/34.2, II-2/34.3, II-2/49.1, II-2/49.2, II-2/50.3.1, II-2/34.7, Rezolucja MSC.36(63) 7.4.3.4, 7.4.3.5 i 7.4.3.6 (Kodeks HSC, 1994) Prawidła II-2/3.29, II-2/3.40.4, II-2/3.40.5, II-2/9.7.1.1.1, II-2/9.7.4.4.3.1, II-2/5.3.1.1, II-2/5.3.2.4, II-2/6.2, Rezolucja MSC.97(73) 7.4.3.4, 7.4.3.5 i 7.4.3.6 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO A.653(16), Rezolucja IMO MSC.61(67), Aneks 1, Części 2 i 5, Aneks 2, PN-EN ISO 1716:2002 (U), Cyrkularz IMO MSC/Circ. 916 z poprawkami wprowadzonymi Cyrkularzem MSC/Circ. 1008, Cyrkularz IMO MSC/Circ. 1004	X	X	X	
18.	Draperie, zasłony oraz inne zawieszane materiały tekstylne i folie	Prawidło II-2/3.23.3, Rezolucja MSC.36(63) 7.4.3.3.3 (Kodeks HSC, 1994) Prawidła II-2/3.40.3, II-2/9.2.2.3.2, Rezolucja MSC.97(73) 7.4.3.3.3 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 7	X	X	X	
19.	Meble tapicerowane	Prawidła II-2/3.23.6, II-2/34.6, Rezolucja MSC.36(63) 7.4.3.3.4 (Kodeks HSC, 1994) Prawidła II-2/3.40.6, II-2/9.2.2.3.2, II-2/5.3.3, Rezolucja MSC.97(73) 7.4.3.3.4 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO A.652(16), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 8	X	X	X	

1	2	3	4	5			
20.	Pościele	Prawidła II-2/3.23.7, II-2/26.2, Rezolucja MSC.36(63) 7.4.3.3.5 (Kodeks HSC, 1994) Prawidła II-2/3.40.7, II-2/9.2.2.3.2, Rezolucja MSC.97(73) 7.4.3.3.5 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO A.688(17), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 9	X	X	X	
21.	Kłapy przeciwpożarowe	Prawidła II-2/16, II-2/32, II-2/48 Prawidło II-2/9.7.1.1	Rezolucja IMO A.754(18), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 3	X	X	X	
22.	Okna i iluminatory	Prawidło II-2/33, Cykularz MSC/Circ. 847 Prawidło II-2/9.4.1.3, Cykularz MSC/Circ. 847	Rezolucja IMO A.754(18), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 3, ISO 614 (1989), ISO 1095 (1989), ISO 1751 (1993), ISO 3254 (1989), ISO 3903 (1993), PN-EN ISO 3904:1994, Cykularz MSC/Circ. 1004	X	X	X	
23.	Przejścia przez przegrody klasy „A”: kabli elektrycznych, rurociągów, kanałów, szybów itp.	Prawidło II-2/18.1.1 Prawidło II-2/9.3.1	Rezolucja IMO A.754(18), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 3	X	X	X	
24.	Przejścia przez przegrody klasy „B”: kabli elektrycznych, rurociągów, kanałów, szybów itp.	Prawidło II-2/18.1.2 Prawidło II-2/9.3.2	Rezolucja IMO A.754(18), Rezolucja IMO MSC.61(67) Aneks 1, Część 3	X	X	X	
25.	Instalacje tryskaczowe (ograniczone do tryskaczy i do metod automatycznego uruchamiania podawania wody oraz sygnalizacji alarmowej, np. czujników przyływu wody, urządzeń alarmowych)	Prawidła II-2/12, II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41.2.5 i II-2/52.2 Prawidła II-2/10.6.1.2, II-2/10.6.1.1, II-2/10.6.2, Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 8.1 i 8.2.5.2.3 (Kodeks FSS)	PN-EN 12259-1:2001, PN-EN 12259-2:2001 PN-EN 12259-2:2001/A1:2002 (U), PN-ISO 6182-3:1994, PN-ISO 6182-4:1997, PN-ISO 6182-5:1998	X	X	X	
26.	Pożarnicze węże tłoczne	Prawidło II-2/4.7.1, Rezolucja MSC.36(63) 7.7.8.5 (Kodeks HSC, 1994) Prawidło II-2/10.2.3.1.1, Rezolucja MSC.97(73) 7.7.5.5 (Kodeks HSC, 2000)	PN-EN 671-2:2002, PN-EN ISO 15540:2001 (U), PN-EN ISO 15541:2002 (U)	X	X	X	

1	2	3	4	5			
27.	Przyrządy do pomiaru zawartości tlenu i wykrywania gazu	Prawidła II-2/59.5, II-2/59.4.4.1, II-2/62.17, VI/3.1, Cyrkularz MSC/Circ. 774 (Instalacje stałe) Prawidła II-2/4.5.7.1, II-2/4.5.7.2.1, II-2/4.5.7.2.2, Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 15.2.4.2.4 (Kodeks FSS)	PN-EN 50104:2002 (Tlen), PN-EN 50054 +A1:1997, PN-EN 50057:1997 (Gazy palne)	X	X	X	
28.	Elementy stałej instalacji tryskaczowej dla jednostek szybkich	Rezolucja MSC.36(63) 7.13.1 (Kodeks HSC, 1994), Cyrkularz MSC/Circ. 912 Rezolucja MSC.97(73) 7.13.1 (Kodeks HSC, 2000), Cyrkularz MSC/Circ. 912	Rezolucja IMO MSC.44(65), Rezolucja IMO A.800(19)	X	X	X	X
29.	Materiały ograniczające rozprzestrzenianie ognia (z wyjątkiem mebli) dla jednostek szybkich	Rezolucja MSC.36(63) 7.2.2 (Kodeks HSC, 1994) Rezolucja MSC.97(73) 7.2.2 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.40(64), Rezolucja IMO MSC.90(71)	X	X	X	
30.	Materiały ograniczające rozprzestrzenianie ognia do wyrobu mebli dla jednostek szybkich	Rezolucja MSC.36(63) 7.2.2 (Kodeks HSC, 1994) Rezolucja MSC.97(73) 7.2.2 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.40(64), Rezolucja IMO MSC.90(71)	X	X	X	
31.	Przegrody ognioodporne dla jednostek szybkich	Rezolucja MSC.36(63) 7.2.1 (Kodeks HSC, 1994) Rezolucja MSC.97(73) 7.2.1 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.45(65)	X	X	X	
32.	Drzwi przeciwpożarowe dla jednostek szybkich	Rezolucja MSC.36(63) 7.2.1, 7.4.2.6 (Kodeks HSC, 1994) Rezolucja MSC.97(73) 7.2.1, 7.4.2.6 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.45(65)	X	X	X	
33.	Kłapy przeciwpożarowe dla jednostek szybkich	Rezolucja MSC.36(63) 7.6.4 (Kodeks HSC, 1994) Rezolucja MSC.97(73) 7.6.4 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.45(65)	X	X	X	
34.	Przejścia przez przegrody pożarowe dla jednostek szybkich: kabli elektrycznych, rurociągów, kanałów, szybów itp.	Rezolucja MSC.36(63) 7.4.2.6 (Kodeks HSC, 1994) Rezolucja MSC.97(73) 7.4.2.6 (Kodeks HSC, 2000)	Rezolucja IMO MSC.45(65)	X	X	X	
35.	Przenośny sprzęt gaśniczy dla łodzi ratunkowych i łodzi ratowniczych	Prawidło III/34, Rezolucje MSC.48(66), A.602(15), Rezolucja MSC.36(63) 8.1.2 (Kodeks HSC, 1994) Prawidło III/34, Rezolucja MSC.97(73) 8.1.2 (Kodeks HSC, 2000)	PN-EN 3-1:1998, PN-EN 3-2:1999, PN-EN 3-3:1998, PN-EN 3-4:1999, PN-EN 3-5+AC:1999, PN-EN 3-6:1997, PN-EN 3-6:1997/A1:2001	X	X	X	

1	2	3	4	5			
36.	Rozwiązania alternatywne do instalacji gaśniczych halonowych stosowane w przedziałach maszynowych i pompowniach – elementy równoważnych wodnych instalacji gaśniczych	Prawidła II-2/10.1, II-2/63.1.3	Cyrkularze IMO MSC/Circ. 668, MSC/Circ. 728	X	X	X	
		Prawidła II-2/10.4.1.1.3, II-2/10.9.1, II-2/10.9.3, Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 7.2.2 (Kodeks FSS)					
37.	Elementy systemów oświetlenia dolnego	Prawidła II-2/28.1.10, II-2/28.1.11, II-2/41-2.4.7	Rezolucja IMO A.752(18) lub ISO 15370 (2001)	X	X	X	X
		Prawidła II-2/13.3.2.5.1, II-2/13.3.2.5.2, Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 11 (Kodeks FSS)					
38.	Awaryjne ucieczkowe aparaty oddechowe	Prawidła II-2/1.2.2.2, II-2/13.3.4, II-2/13.4.3, Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 3.2.2 (Kodeks FSS), Cykularz MSC/Circ. 849	PN-EN 400:1999, PN-EN 401:1998, PN-EN 402:1999, PN-EN 1146:1999, PN-EN 1061:2000	X	X	X	
39.	Elementy instalacji gazu obojętnego	Prawidło II-2/62, Cykularz MSC/Circ. 847	Cyrkularze IMO MSC/Circ. 1009, 677, 485, 450/Rev.1, 387, 353 i 282, Rezolucja IMO A.567(14) i popr. 1	X	X	X	X
		Prawidło II-2/4.5.5, Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 15 (Kodeks FSS), Cykularz MSC/Circ. 847					
40.	Elementy systemu gaśniczego urządzenia kuchennego do gotowania w tłuszczu (typu automatycznego lub ręcznego)	Prawidła II-2/1.2.2.3, II-2/10.6.4.2-5, Rezolucja MSC.97(73) 7.7.6 (Kodeks HSC, 2000)	ISO 15371 (2000), ISO 6182-1 (1993)	X	X	X	X
41.	Wyposażenie strażackie: linki bezpieczeństwa	Prawidło II-2/17.2, Rezolucja MSC.36(63) 7.10.3.3 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO MSC.98(73) Rozdz. 3.2.1.3 (Kodeks FSS)	X	X	X	
		Prawidło II-2/10.1, Rezolucja MSC.97(73) 7.10.3.3 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 3.2.1.3 (Kodeks FSS)					
42.	Elementy równoważnych stałych gazowych instalacji gaśniczych dla przedziałów maszynowych i pomieszczeń pompowni ładunkowych	Prawidła II-2/7.1.1, II-2/63, Rezolucja MSC.36(63) 7.7.4 (Kodeks HSC, 1994)	Cyrkularz IMO MSC/Circ. 848	X	X	X	
		Prawidła II-2/10.4.1.1.1, II-2/10.9.1, Rezolucja MSC.97(73) 7.7.3.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 5.2.5 (Kodeks FSS)					

1	2	3	4	5			
43.	Elementy równoważnych stałych gazowych instalacji gaśniczych dla przedziałów maszynowych (instalacje aerozolowe)	Prawidła II-2/7.1.1, Rezolucja MSC.36(63) 7.7.4 (Kodeks HSC, 1994)	Cyrkularz IMO MSC/Circ. 1007	X	X	X	
		Prawidła II-2/10.4.1.1.1, Rezolucja MSC.97(73) 7.7.3.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 5.2.5 (Kodeks FSS)					
44.	Koncentraty dla stałych instalacji gaśniczych na pianę lekką dla przedziałów maszynowych i pompowni ładunkowych	Prawidło II-2/9	Cyrkularz IMO MSC/Circ. 670	X	X	X	X
		Prawidło II-2/10.4.1.1.2, Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 6.2.2 (Kodeks FSS)					
45.	Elementy stałych lokalnych instalacji gaśniczych wodnych dla przedziałów maszynowych kategorii „A”	Prawidła II-2/1.2.2.4, II-2/10.5.6, Rezolucja MSC.97(73) 7.7.3.2.1 (Kodeks HSC, 2000)	Cyrkularz IMO MSC/Circ. 913	X	X	X	X
46.	Dysze dla stałych instalacji zraszających wodnych stosowanych w pomieszczeniach kategorii specjalnej, pomieszczeniach ładunkowych ro-ro, pomieszczeniach ro-ro i pomieszczeniach samochodowych	Prawidła II-2/37.1.3, II-2/38.2.2, II-2/38-1.2, II-2/38-1/3, II-2/53.2.2.1.4, II-2/53.2.2, II-2/54.2.9, Rezolucja MSC.36(63) 7.8.2 (Kodeks HSC, 1994)	Rezolucja IMO A.123(V) (Działanie), Cyrkularz IMO MSC/Circ. 914	X	X	X	
		Prawidła II-2/19.3.1.3, II-2/19.3.9, II-2/20.6.1.1.3, II-2/20.6.1.2, II-2/20.6.1.3, II-2/20.6.1.4, Rezolucja MSC.97(73) 7.8.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.98(73) Rozdz. 7 (Kodeks FSS)					
47.	Ubranie ochronne odporne na działanie chemiczne	Prawidło II-2/54.2.6.1	PN-EN 368:1996, PN-EN 369:1996, PN-EN 369:1996/AC:2001, PN-EN 463:1997, PN-EN 943-2:2002 (U)	X	X	X	
		Prawidło II-2/19.3.6.1					

4. Wyposażenie nawigacyjne

Lp.	Wyroby wyposażenia morskiego	Wymagania konwencji SOLAS z poprawkami, rezolucji i cyrkularzy IMO	Normy dotyczące badań	Procedury oceny zgodności			
				B+D	B+E	B+F	G
1	2	3	4	5			
1.	Kompas magnetyczny	Prawidło V/12 (b), Rezolucja A.382(X), Rezolucja A.694(17)	PN-EN ISO 449:2002, PN-EN ISO 694:2002 (U), ISO 1069 (1973), PN-ISO 2269:1994, PN-EN 60945:2000	X	X	X	X
		Prawidło V/19.2.1.1, Rezolucja A.382(X), Rezolucja A.694(17)					
2.	Urządzenie do określania i przekazywania kursu magnetycznego	Prawidło V/12 (b), Rezolucja MSC.36(63) 13.2.5 (Kodeks HSC,1994), Rezolucja MSC.86(70) Aneks 2, Rezolucja A.694(17)	PN-EN ISO 11606:2002 (U), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
		Prawidło V/19.2.3.5, Rezolucja MSC.97(73) 13.2.5 (Kodeks HSC,2000), Rezolucja MSC.86(70) Aneks 2, Rezolucja A.694(17)					
3.	Żyrokompas	Prawidło V/12 (d), Rezolucja A.424(XI), Rezolucja A.694(17)	PN-EN ISO 8728:2001, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
		Prawidło V/19.2.5.1, Rezolucja A.424(XI), Rezolucja A.694(17)					
4.	Echosonda	Prawidło V/12 (k), Rezolucja MSC.36(63) 13.4 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.224(VII) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.74(69) Aneks 4, Rezolucja A.694(17)	PN-EN ISO 9875:2002 (U), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
		Prawidło V/19.2.3.1, Rezolucja MSC.97(73) 13.4.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.224(VII) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.74(69) Aneks 4, Rezolucja A.694(17)					
5.	Urządzenie do pomiaru prędkości i przebytej drogi	Prawidło V/12 (l), Rezolucja A.824(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.96(72), Rezolucja MSC.36(63) 13.3 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 61023:2002 (U), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
		Prawidło V/19.2.3.4, Rezolucja A.824(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.96(72), Rezolucja MSC.97(73) 13.3 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.694(17)					

1	2	3	4	5			
6.	Wskaźnik prędkości zwrotu	Prawidło V/12 (n), Rezolucja MSC.36(63) 13.7.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.526(13), Rezolucja A.694(17) Prawidło V/19.2.9.1, Rezolucja MSC.97(73) 13.7.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.526(13), Rezolucja A.694(17)	Rezolucja IMO A.526(13), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
7.	Odbiornik systemu Loran-C	Prawidło V/12 (p), Rezolucja MSC.36(63) 13.6 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.694(17), Rezolucja A.818(19) Prawidło V/19.2.1.6, Rezolucja MSC.97(73) 13.6 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.818(19), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 61075:2002, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
8.	Odbiornik systemu Czajka	Prawidło V/12 (p), Rezolucja MSC.36(63) 13.6 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.818(19), Rezolucja A.694(17) Prawidło V/19.2.1.6, Rezolucja MSC.97(73) 13.6 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.818(19), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 61075:2002, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
9.	Odbiornik światowego satelitarnego systemu określania pozycji (GPS)	Prawidło V/12 (p), Rezolucja MSC.36(63) 13.6 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.819(19), Rezolucja A.694(17) Prawidło V/19.2.1.6, Rezolucja MSC.97(73) 13.6 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.819(19), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 61108-1:2000, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
10.	Odbiornik światowego satelitarnego systemu nawigacyjnego (GLONASS)	Prawidło V/12 (p), Rezolucja MSC.36(63) 13.6 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.53(66), Rezolucja A.694(17) Prawidło V/19.2.1.6, Rezolucja MSC.97(73) 13.6 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.53(66), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 61108-2:2000, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X

1	2	3	4	5			
11.	Kompas łodziowy	Prawidło III/34, Rezolucja MSC.36(63) 8.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.48(66) 4.4.8.5, 5.1.2.2.3	PN-EN ISO 613:2002 (U), PN-ISO 10316:1994	X	X	X	X
		Prawidło III/34, Rezolucja MSC.97(73) 8.1.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.48(66) 4.4.8.5, 5.1.2.2.3					
12.	System mostka zintegrowanego	Prawidło V/19.6, Rezolucja MSC.97(73) 15.4.3 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.64(67) Aneks 1, Rezolucja A.694(17)	PN-EN 61209:2002, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
13.	Rejestrator danych podróży statku	Prawidło V/20, Rezolucja A.861(20), Rezolucja MSC.97(73) 13.16 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 61996:2002 (U), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
14.	System kontroli kursu (HCS)	Prawidło V/19.2.8.2, Rezolucja A.342(IX) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.64(67) Aneks 3, Rezolucja A.694(17)	EN/ISO 11674 (2001), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
15.	Transponder radarowy	Prawidła III/6.2.2, IV/7.1.3, Rezolucja MSC.36(63) 8.2.1.2 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucje A.530(13), A.802(19), A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93)	PN-EN 61097-1:2000, PN-EN 60945:2000	X	X	X	X
		Prawidła III/6.2.2, IV/7.1.3, Rezolucja MSC.97(73) 14.7.1.3 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucje A.530(13), A.802(19), A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93)					
16.	Wskaźnik położenia steru	Prawidło V/12 (m), Rezolucja MSC.36(63) 13.7.2 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 60945:2000	X	X	X	X
		Prawidło V/19.2.5.4, Rezolucja MSC.97(73) 13.7.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.694(17)					
17.	Wskaźnik liczby obrotów śruby	Prawidło V/12 (m), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 60945:2000	X	X	X	X
		Prawidło V/19.2.5.4, Rezolucja A.694(17)					

1	2	3	4	5			
18.	Wskaźnik skoku śruby nastawnej	Prawidło V/12 (m), Rezolucja A.694(17)	PN-EN 60945:2000	X	X	X	X
		Prawidło V/19.2.5.4, Rezolucja A.694(17)					
19.	System obrazowania map elektronicznych i informacji (ECDIS) wraz z urządzeniem rezerwowym i systemem obrazowania map rastrowych (RCDS)	Prawidła V/19.2.1.4, V/19.2.1.5, Rezolucja MSC.97(73) 13.8 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.817(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.64(67) Aneks 5 i Rezolucją MSC.86(70) Aneks 4, Rezolucja A.694(17)	PN-EN 61174:2002, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
20.	Żyrokompas dla jednostki szybkiej	Rezolucja MSC.36(63) 13.2.6 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.821(19), Rezolucja A.694(17)	ISO 16328 (2001), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
		Rezolucja MSC.97(73) 13.2.6 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.821(19), Rezolucja A.694(17)					
21.	Uniwersalny system automatycznej identyfikacji (AIS)	Prawidło V/19.2.4, Rezolucja MSC.74(69) Aneks 3, Rezolucja MSC.97(73) 13.15 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.694(17), ITU-R M.1371-1 (10/00)	EN 61993-2 (2002) lub IEC 61993-2 (2002), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
22.	System kontroli drogi	Prawidło V/19.2.8.2, Rezolucja MSC.97(73) 13.12 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.74(69) Aneks 2, Rezolucja A.694(17)	IEC 62065 (2002), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
23.	Radar z urządzeniem do automatycznego nakreślenia radarowego (ARPA)	Prawidła V/12 (g), V/12 (h), V/12 (j), Rezolucja A.278(VIII), Rezolucja A.477(XII) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.64(67) Aneks 4, Rezolucja A.823(19), Rezolucja A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)	PN-EN 60936-1:2002 (U), PN-EN 60872-1:2002, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
		Prawidła V/19.2.3.2, V/19.2.7.1, V/19.2.8.1, Rezolucja A.278(VIII), Rezolucja A.477(XII) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.64(67) Aneks 4, Rezolucja A.823(19), Rezolucja A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)					

1	2	3	4	5			
24.	Radar z urządzeniem do automatycznego śledzenia (ATA)	<p>Prawidła V/12 (g), V/12 (h), V/12 (i), Rezolucja A.278(VIII), Rezolucja A.477(XII) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.64(67) Aneks 4, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)</p> <p>Prawidła V/19.2.3.2, V/19.2.7.1, V/19.2.5.5, Rezolucja A.278(VIII), Rezolucja A.477(XII) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.64(67) Aneks 4, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)</p>	PN-EN 60936-1: 2002 (U), PN-EN 60872-2:2002, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2: 2002 (U)	X	X	X	X
25.	Radar z urządzeniem do elektronicznego nakreślenia (EPA)	<p>Prawidła V/12 (g), V/12 (h), V/12 (i), Rezolucja A.278(VIII), Rezolucja A.477(XII) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.64(67) Aneks 4, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)</p> <p>Prawidła V/19.2.3.2, V/19.2.3.3, V/19.2.7.1, Rezolucja A.278(VIII), Rezolucja A.477(XII) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.64(67) Aneks 4, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)</p>	PN-EN 60936-1: 2002 (U), PN-EN 60872-3:2002 (U), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1 2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
26.	Radar z urządzeniem do automatycznego nakreślenia radarowego (ARPA) dla jednostki szybkiej	<p>Rezolucja MSC.36(63) 13.5 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucje A.820(19), A.823(19) i A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)</p> <p>Rezolucja MSC. 97(73) 13.5 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucje A.820(19), A.823(19) i A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)</p>	PN-EN 60936-2: 2002 (U), PN-EN 60872-2:2002, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2: 2002 (U)	X	X	X	X
27.	Radar z urządzeniem do automatycznego śledzenia (ATA) dla jednostki szybkiej	Rezolucja MSC.36(63) 13.5 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja A.820(19), Rezolucja MSC.64(67) Aneks 4, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)	PN-EN 60936-2: 2002 (U), PN-EN 60872-2:2002, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2: 2002 (U)	X	X	X	X

1	2	3	4	5			
		Rezolucja MSC. 97(73) 13.5 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.820(19), Rezolucja MSC.64(67) Aneks 4, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)					
28.	Reflektor radarowy	Prawidło V/19.2.1.7, Rezolucja MSC.97(73) 13.13	Rezolucja IMO A.384(X), PN-EN 60945:2000, PN-EN ISO 8729:1999	X	X	X	X

5. Wyposażenie radiokomunikacyjne

Lp.	Wyroby wyposażenia morskiego	Wymagania konwencji SOLAS z poprawkami, rezolucji i cyrkularzy IMO	Normy dotyczące badań	Procedury oceny zgodności			
				B+D	B+E	B+F	G
1	2	3	4	5			
1.	Urządzenie radiowe VHF do łączności fonicznej i cyfrowego selektywnego wywołania (DSC)	Prawidła IV/7.1.1, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.6.1.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.7.1.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.385(X), Rezolucja A.524(13), Rezolucja A.803(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.68(68) Aneks 1, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.489-2 (10/95), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97), ITU-R M.689-2 (11/93), Cyrkularz MSC/Circ. 862	Cyrkularz IMO MSC/Circ. 862, PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U) oraz ETS 300 162-1 (2000-12), EN 301 925 (V1.1.1), EN 300 338 (V1.2.1 1999-04), EN 300 828 (V1.1.1 1998-03) lub IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-7 (1996)	X	X	X	X
2.	Odbiornik nasłuchowy VHF DSC	Prawidła IV/7.1.2, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.6.1.2 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.7.1.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.803(19), Rezolucja MSC.68(68) Aneks 1, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.489-2 (10/95), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97)	PN-EN 60945:2000 oraz EN 300 338 (V1.2.1 1999-04), EN 301 033 (V1.1.1 1998-08), EN 300 828 (V1.1.1 1998-03), EN 60945 (1997) lub IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998)	X	X	X	X
3.	Odbiornik systemu NAVTEX	Prawidła IV/7.1.4, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.6.1.4 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.7.1.4 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.525(13), Rezolucja A.694(17), ITU-R M.540-2 (06/90), ITU-R M.625-3 (10/95)	PN-EN 60945:2000 oraz EN 300 065 V1.1.3 (2001-5), EN 301 011 V1.1.1 (1998-09) lub IEC 61097-6 (1995)	X	X	X	X

1	2	3	4	5			
4.	Odbiornik rozszerzonego wywołania grupowego (EGC)	Prawidła IV/7.1.5, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.6.1.5 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.7.1.5 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucje A.570(14), A.664(16) i A.694(17)	PN-EN 60945:2000 oraz ETS 300 460 Ed.1 (1997-11) + A1 (1997-11), EN 300 829 V1.1.1 (1998-03) lub IEC 61097-4 (1994)	X	X	X	X
5.	Urządzenie do odbioru morskich informacji bezpieczeństwa (MSI) w paśmie HF (odbiornik wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej NBDP)	Prawidła IV/7.1.5, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.6.1.5 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.7.1.5 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucje A.699(17), A.700(17), A.806(19) i A.694(17), ITU-R M.491-1 (07/86), ITU-R M.492-6 (10/95), ITU-R M.540-2 (06/90), ITU-R M.625-3 (10/95), ITU-R M.688 (06/90)	ETS 300 067 Ed.1 (1992-09) + A1 (1998-09), PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U)	X	X	X	X
6.	Radioplawa satelitarna 406 MHz	Prawidła IV/7.1.6, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.6.1.6 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.7.1.6 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucje A.662(16) i A.696(17), Rezolucja A.810(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.56(66) i Rezolucją MSC.120(74), Rezolucja A.694(17), ITU-R M.633-2 (05/00), ITU-R M.690-1 (10/95), Cyrkularz MSC/Circ. 862	PN-EN 60945:2000, Cyrkularz IMO MSC/Circ. 862 oraz ETS 300 066 V1.3.1 (2001-01) lub IEC 61097-2 (1994)	X	X	X	X
7.	Radioplawa satelitarna pracująca w paśmie L	Prawidła IV/7.1.6, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.6.1.6 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.7.1.6 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucje A.662(16), A.812(19), A.694(17), ITU-R M.632-3 (02/97), ITU-R M.690-1 (10/95), Cyrkularz MSC/Circ. 862	PN-EN 60945:2000, Cyrkularz IMO MSC/Circ. 862 oraz ETS 300 372 Ed. 1 (1996-05) lub IEC 61097-5 (1997)	X	X	X	X
8.	Urządzenie radiowe MF do łączności fonicznej i cyfrowego selektywnego wywołania (DSC)	Prawidła IV/9.1.1, IV/10.1.2, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.8.1.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.9.1.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.804(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.68(68) Aneks 2, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97)	PN-EN 60945:2000, Cyrkularz IMO MSC/Circ. 862, PN-EN 61162-1:2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U) oraz EN 300 338 V1.2.1 (1999-04), ETS 300 373 Ed.1 (1995-08) + A1 (1997-08) lub IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-9 (1997)	X	X	X	X

1	2	3	4	5			
9.	Odbiornik nasłuchowy MF DSC	Prawidła IV/9.1.2, IV/10.1.3, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.8.1.2 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.9.1.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.804(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.68(68) Aneks 2, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97), ITU-R M.1173 (10/95)	PN-EN 60945:2000 oraz EN 301 033 V1.1.1 (1998-08), EN 300 338 V1.2.1 (1999-04) lub IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998)	X	X	X	X
10.	Ziemska stacja okrętowa do łączności satelitarnej Inmarsat-B	Prawidła IV/10.1.1, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.9.1.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.10.1.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucje A.570(14), A.808(19), A.694(17), Cyrkularz MSC/Circ. 862	IEC 61097-10 (1999), Cyrkularz IMO MSC/Circ. 862, PN-EN 60945: 2000	X	X	X	X
11.	Ziemska stacja okrętowa do łączności satelitarnej Inmarsat-C	Prawidła IV/10.1.1, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.9.1.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.10.1.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucje A.570(14) i A.664, Rezolucja A.807(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.68(68) Aneks 4, Rezolucja A.694(17), Cyrkularz MSC/Circ. 862	PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1: 2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U), Cyrkularz IMO MSC/Circ. 862 oraz ETS 300 460 Ed. 1 (1996-05) + A1 (1997-11), EN 300 829 V1.1.1 (1998-03) lub IEC 61097-4 (1994)	X	X	X	X
12.	Urządzenie radiowe MF/HF do łączności radiotelefonicznej, wąskopasmowej telegrafii dalekopisowej NBDP i cyfrowego selektywnego wywołania DSC	Prawidła IV/10.2.1, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.9.2.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.10.2.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.806(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.68(68) Aneks 3, Rezolucja A.694(17), ITU-R M. 476-5 (10/95), ITU-R M.491-1 (07/86), ITU-R M.492-6 (10/95), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97), ITU-R M.625-3 (10/95), ITU-R M. 1173 (10/95), Cyrkularz MSC/Circ. 862	PN-EN 60945:2000, PN-EN 61162-1: 2002 (U), PN-EN 61162-2:2002 (U), Cyrkularz IMO MSC/Circ. 862 oraz ETS 300 373 Ed. 1 (1995-08) + A1 (1997-08), EN 300 338 V1.2.1 (1999-04), ETS 300 067 Ed. 1 (1990-11) + A1 (1993-10), EN 60945 (1997), EN 61162 lub IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-9 (1997), IEC 61097-11 (2000)	X	X	X	X

1	2	3	4	5			
13.	Odbiornik nasłuchowy MF/HF DSC	Prawidła IV/10.2.2, X/3, Rezolucja MSC.36(63) 14.9.2.2 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 14.10.2.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.806(19) z poprawkami wprowadzonymi Rezolucją MSC.68(68) Aneks 3, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97)	PN-EN 60945:2000 oraz EN 301 033 V1.1.1 (1998-08), ETS 300 338 V1.2.1 (1999-04) lub IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998)	X	X	X	X
14.	Radiotelefon VHF do łączności dwukierunkowej z samolotami na miejscu akcji	Prawidło IV/7.5, Rezolucja MSC.97(73) 14.7.2 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja MSC.80(70) Aneks 1 i 2, Rezolucja A.694(17), Konwencja ICAO, Aneks 10, Przepisy radiowe	EN 301 688 V1.1.1 (2000-07), PN-EN 60945:2000	X	X	X	X
15.	Radiotelefon przenośny do łączności dwukierunkowej ze środkami ratunkowymi	Prawidło III/6.2.1, Rezolucja MSC.36(63) 8.2.1.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 8.2.1.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.809(19) Aneks 1, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.489-2(10/95), ITU-R M.542.1 (07/82)	PN-EN 60945:2000 oraz ETS 300 225 Ed. 3 (1998-01), EN 300 828 V1.1.1 (1998-03) lub IEC 61097-12 (1996)	X	X	X	X
16.	Radiotelefon stacjonarny do łączności dwukierunkowej ze środkami ratunkowymi	Prawidło III/6.2.1, Rezolucja MSC.36(63) 8.2.1.1 (Kodeks HSC, 1994), Rezolucja MSC.97(73) 8.2.1.1 (Kodeks HSC, 2000), Rezolucja A.809(19) Aneks 2, Rezolucja A.694(17), ITU-R M.489-2(10/95)	EN 301 466 (2000-11), PN-EN 60945:2000	X	X	X	X

PROCEDURY OCENY ZGODNOŚCI WYROBÓW

1. Badanie typu WE (moduł B)

- 1.1. Badanie typu WE jest procedurą, w wyniku której jednostka notyfikowana ocenia i poświadcza, że próbka reprezentatywna dla rozpatrywanej produkcji, zwana dalej „typem”, spełnia wymagania mających zastosowanie dokumentów i norm.
- 1.2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE jest składany w jednostce notyfikowanej przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, zwanego dalej wnioskodawcą. Wniosek ten zawiera:
 - 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz siedzibę i adres producenta oraz jego upoważnionego przedstawiciela, jeżeli składa wniosek;
 - 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
 - 3) dokumentację techniczną, o której mowa w pkt 1.4.
- 1.3. Wnioskodawca przekazuje do dyspozycji jednostki notyfikowanej próbkę reprezentatywną dla danej produkcji. Jednostka notyfikowana może zażądać następnych próbek, jeżeli wymaga tego program badań.
- 1.4. Dokumentacja techniczna umożliwiająca przeprowadzenie oceny zgodności wyrobu z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm zawiera projekt konstrukcyjny, normy dotyczące budowy oraz opis produkcji, instalowania i funkcjonowania wyrobu zgodnie z wykazem podanym w pkt 6.
- 1.5. Jednostka notyfikowana:
 - 1) sprawdza dokumentację techniczną i weryfikuje, czy typ został wykonany zgodnie z dokumentacją techniczną;
 - 2) przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i prób w celu sprawdzenia, czy spełnione są wskazane w rozporządzeniu wymagania odpowiednich dokumentów i norm;
 - 3) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce, gdzie będą przeprowadzone badania i próby.
- 1.6. Jeżeli typ spełnia wymagania określone w dokumentach i normach przywołanych w załączniku nr 1, jednostka notyfikowana wystawia świadectwo badania typu WE. W świadectwie podaje się nazwę i adres producenta, dane techniczne, dane umożliwiające identyfikację badanego typu, wnioski z badań i warunki ważności świadectwa. Do świadectwa badania typu WE jednostka notyfikowana załącza wykaz dokumentów składających się na dokumentację techniczną.
- 1.7. W przypadku odmowy wydania świadectwa badania typu WE jednostka notyfikowana podaje przyczyny odmowy.
- 1.8. Jeżeli, po odmowie wydania świadectwa badania typu WE, producent ponownie wystąpi do jednostki notyfikowanej o wydanie świadectwa badania typu WE, to wystąpienie powinno zawierać dokumentację techniczną, oryginały sprawozdań z badań, przyczyny wcześniejszej odmowy oraz szczegóły zmian wprowadzonych w wyposażeniu.

- 1.9. W przypadku wprowadzenia zmian w wyrobie posiadającym świadectwo badania typu WE wnioskodawca informuje o tym jednostkę notyfikowaną. Jeżeli zmiany te mogą wpłynąć na zgodność z zasadniczymi wymaganiami lub na warunki ważności świadectwa badania typu WE, wymagane jest dodatkowe zatwierdzenie w postaci załącznika do oryginalnego świadectwa badania typu WE.
- 1.10. Jednostka notyfikowana, na żądanie organu wyspecjalizowanego lub innych jednostek notyfikowanych, przekazuje stosowne informacje o wydanych świadectwach badania typu WE i załącznikach do nich oraz o ich wycofaniu.
- 1.11. Jednostka notyfikowana może, na wniosek innej jednostki notyfikowanej, przekazać kopie świadectw badania typu WE z załącznikami.
- 1.12. Okres przechowywania dokumentacji dotyczącej wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wynosi 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu danego typu.

2. Zapewnienie jakości produkcji (moduł D)

- 2.1. Producent spełniający wymagania określone w pkt 2.4 zapewnia i oświadcza, że dany wyrób jest zgodny z typem określonym w świadectwie badania typu WE.
- 2.2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel nanosi na każdym wyrobie znak zgodności i wystawia pisemną deklarację zgodności.
- 2.3. Obok znaku zgodności umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 2.6.
- 2.4. Producent posiada certyfikowany system jakości dla produkcji i kontroli końcowej, o którym mowa w pkt 2.5 i jest przedmiotem nadzoru, o którym mowa w pkt 2.6.
- 2.5. System jakości
 - 2.5.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o dokonanie oceny systemu jakości w zakresie rozpatrywanych wyrobów.
 - 2.5.2 Wniosek musi zawierać:
 - 1) wszystkie istotne informacje na temat danej kategorii wyrobów;
 - 2) dokumentację systemu jakości;
 - 3) dokumentację techniczną i kopię świadectwa badania typu WE.
 - 2.5.3. System jakości zapewnia zgodność wyrobów z typem określonym w świadectwie badania typu WE.
 - 2.5.4 Wszystkie elementy systemu jakości, wymagania i postanowienia przyjęte przez producenta powinny być udokumentowane w formie pisemnej polityki jakości oraz pisemnych procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości powinna umożliwiać zrozumienie programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów. Powinna ona zawierać opisy:
 - 1) celów jakości, struktury organizacyjnej, odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobów;
 - 2) procesów, technik i procedur stosowanych w produkcji, kontroli jakości i zapewnieniu jakości;

- 3) badań i prób przeprowadzanych przed, w trakcie i po zakończeniu produkcji oraz częstotliwości ich przeprowadzania;
 - 4) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli, dane do badań, dane do kalibracji, potwierdzenia kwalifikacji personelu;
 - 5) metod monitorowania osiągania wymaganej jakości wyrobów i skutecznego działania systemu jakości.
- 2.5.5. Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty systemu jakości w celu oceny, czy spełnione są wymagania podane w pkt 2.5.3 i 2.5.4, przyjmując domniemanie, że system jakości, w którym zastosowano odpowiednie normy zharmonizowane zapewnia spełnienie tych wymagań.
- 2.5.6. W skład zespołu auditorów wchodzi co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w ocenie technologii danego wyrobu. Audit obejmuje wizytę w zakładzie producenta.
- 2.5.7. Jednostka notyfikowana informuje producenta o wyniku auditu oraz przedstawia decyzję wraz z uzasadnieniem.
- 2.5.8. Producent wypełnia zobowiązania wynikające z uznanego systemu jakości i zapewnia, że system jakości jest adekwatny i skuteczny.
- 2.5.9. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informuje jednostkę notyfikowaną, która uznała system jakości, o wszystkich planowanych zmianach w systemie jakości.
- 2.5.10. Jednostka notyfikowana rozpatruje planowane zmiany i ocenia, czy po tych zmianach system jakości będzie w dalszym ciągu spełniał wymagania podane w pkt 2.5.3 i 2.5.4, czy też wymagany będzie ponowny audit.
- 2.5.11. Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z oceny i uzasadnienie decyzji.
- 2.6. Nadzór przez jednostkę notyfikowaną
- 2.6.1. Celem nadzoru przez jednostkę notyfikowaną jest upewnienie się, że producent wypełnia zobowiązania wynikające z uznanego systemu jakości.
- 2.6.2. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk produkcji, kontroli, badań i składowania w celu przeprowadzenia auditu oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, a w szczególności:
- 1) dokumentację systemu jakości;
 - 2) zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli, dane do badań, dane do kalibracji, potwierdzenia kwalifikacji personelu.
- 2.6.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty okresowe w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości. Raport z auditu jest przekazywany producentowi.
- 2.6.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje u producenta. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może, jeżeli uzna za konieczne, przeprowadzić lub spowodować przeprowadzenie badań w celu sprawdzenia, czy system jakości działa prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi raport z wizyty i sprawozdanie z badań, jeżeli były one przeprowadzone.

- 2.7. Okres przechowywania dokumentacji dotyczącej wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wynosi 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu danego typu.
- 2.8. Jednostka notyfikowana, na żądanie organu wyspecjalizowanego lub innych jednostek notyfikowanych, przekazuje stosowne informacje dotyczące wydanych i wycofanych certyfikatów systemu jakości.

3. Zapewnienie jakości wyrobu (moduł E)

- 3.1. Producent spełniający wymagania określone w pkt 3.4 zapewnia i oświadcza, że dany wyrób jest zgodny z typem określonym w świadectwie badania typu WE.
- 3.2. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel nanosi na każdym wyrobie znak zgodności i wystawia pisemną deklarację zgodności.
- 3.3. Obok znaku zgodności umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór, o którym mowa w pkt 3.6.
- 3.4. Producent posiada certyfikowany system jakości dla kontroli końcowej, o którym mowa w pkt 3.5 i jest przedmiotem nadzoru, o którym mowa w pkt 3.6.
- 3.5. System jakości
 - 3.5.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o dokonanie oceny systemu jakości w zakresie rozpatrywanych wyrobów.
 - 3.5.2 Wniosek musi zawierać:
 - 1) wszystkie istotne informacje na temat danej kategorii wyrobów;
 - 2) dokumentację systemu jakości;
 - 3) dokumentację techniczną i kopię świadectwa badania typu WE.
 - 3.5.3. Zgodnie z systemem jakości każdy wyrób jest sprawdzany i poddawany badaniom w celu potwierdzenia jego zgodności z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm.
 - 3.5.4. Wszystkie elementy systemu jakości, wymagania i postanowienia przyjęte przez producenta powinny być udokumentowane w formie pisemnej polityki jakości oraz pisemnych procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości powinna umożliwiać zrozumienie programów i planów jakości, ksiąg jakości i zapisów. Powinna ona zawierać opisy:
 - 1) celów jakości, struktury organizacyjnej, odpowiedzialności i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobów;
 - 2) badań i prób przeprowadzanych po zakończeniu produkcji;
 - 3) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli, dane do badań, dane do kalibracji, potwierdzenia kwalifikacji personelu;
 - 4) metod monitorowania skutecznego działania systemu jakości.
 - 3.5.5. Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty systemu jakości w celu oceny, czy spełnione są wymagania podane w pkt 3.5.3 i 3.5.4, przyjmując domniemanie, że system jakości, w którym zastosowano odpowiednie normy zharmonizowane zapewnia spełnienie tych wymagań.

- 3.5.6. W skład zespołu auditorów wchodzi co najmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w ocenie technologii danego wyrobu. Audit obejmuje wizytę w zakładzie producenta.
- 3.5.7. Jednostka notyfikowana informuje producenta o wyniku auditu oraz przedstawia decyzję wraz z uzasadnieniem.
- 3.5.8. Producent wypełnia zobowiązania wynikające z uznanego systemu jakości i zapewnia, że system jakości jest adekwatny i skuteczny.
- 3.5.9. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informuje jednostkę notyfikowaną, która uznała system jakości, o wszystkich planowanych zmianach w systemie jakości.
- 3.5.10. Jednostka notyfikowana rozpatruje planowane zmiany i ocenia, czy po tych zmianach system jakości będzie w dalszym ciągu spełniał wymagania podane w pkt 3.5.3 i 3.5.4, czy też wymagany będzie ponowny audit.
- 3.5.11. Jednostka notyfikowana powiadamia producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z oceny i uzasadnienie decyzji.
- 3.6. Nadzór przez jednostkę notyfikowaną
 - 3.6.1. Celem nadzoru przez jednostkę notyfikowaną jest upewnienie się, że producent wypełnia zobowiązania wynikające z uznanego systemu jakości.
 - 3.6.2. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do stanowisk kontroli, badań i składowania w celu przeprowadzenia auditu oraz dostarcza wszelkie niezbędne informacje, a w szczególności:
 - 1) dokumentację systemu jakości;
 - 2) dokumentację techniczną;
 - 3) zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli, dane do badań, dane do kalibracji, potwierdzenia kwalifikacji personelu.
 - 3.6.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza audyty okresowe w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości. Raport z auditu jest przekazywany producentowi.
 - 3.6.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizytacje u producenta. Podczas wizytacji jednostka notyfikowana może, jeżeli uzna za konieczne, przeprowadzić lub spowodować przeprowadzenie badań w celu sprawdzenia, czy system jakości działa prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi raport z wizyty i sprawozdanie z badań, jeżeli były one przeprowadzone.
- 3.7. Okres przechowywania dokumentacji dotyczącej wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wynosi 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu danego typu.
- 3.8. Jednostka notyfikowana, na żądanie organu wyspecjalizowanego lub innych jednostek notyfikowanych, przekazuje stosowne informacje dotyczące wydanych i wycofanych certyfikatów systemu jakości.

4. Weryfikacja wyrobu (moduł F)

- 4.1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel sprawdza i poświadcza, że wyroby, o których mowa w pkt 4.3, są zgodne z typem określonym w świadectwie badania typu WE.
- 4.2. Producent podejmuje niezbędne działania w celu zapewnienia, że proces produkcyjny zapewnia zgodność wyrobów z typem określonym w świadectwie badania typu WE. Nanosi on na każdym wyrobie znak zgodności i wystawia pisemną deklarację zgodności.
- 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie sprawdzenia i badania w celu stwierdzenia, czy wyrób jest zgodny z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm, albo poprzez sprawdzenie i badania każdego wyrobu, o czym mowa w pkt 4.5 albo poprzez sprawdzenie i badania wyrobów według metody statystycznej, o której mowa w pkt 4.6, według wyboru producenta.
- 4.4. Okres przechowywania dokumentacji dotyczącej wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wynosi 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego wyrobu danego typu.
- 4.5. Weryfikacja przez sprawdzenie i badania każdego wyrobu.
 - 4.5.1. W celu zweryfikowania zgodności wyrobu z typem określonym w świadectwie badania typu WE każdy wyrób jest oddzielnie sprawdzany i poddawany badaniom.
 - 4.5.2. Jednostka notyfikowana nanosi lub powoduje naniesienie na każdym zweryfikowanym wyrobie swojego znaku identyfikacyjnego i wystawia świadectwo zgodności dotyczące przeprowadzonych badań.
 - 4.5.3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel udostępnia, na żądanie organu wyspecjalizowanego, świadectwo zgodności wydane przez jednostkę notyfikowaną.
- 4.6. Weryfikacja statystyczna
 - 4.6.1. Producent przedstawia swoje wyroby do weryfikacji w postaci jednorodnych partii i podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, że proces produkcyjny zapewnia jednorodność każdej wyprodukowanej partii.
 - 4.6.2. Z każdej partii przedstawionej do weryfikacji jest pobierana w sposób losowy próbka. Wyroby z próbki są oddzielnie sprawdzane i poddawane badaniom w celu stwierdzenia, czy są one zgodne z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm oraz w celu podjęcia decyzji o przyjęciu lub odrzuceniu partii.
 - 4.6.3. Jeżeli partia wyrobów zostanie przyjęta, jednostka notyfikowana nanosi lub powoduje naniesienie na każdym wyrobie, z wyjątkiem tych, których próbka nie spełniła wymagań, swojego znaku identyfikacyjnego i wystawia świadectwo zgodności dotyczące przeprowadzonych badań.
 - 4.6.4. Jeżeli partia wyrobów zostanie odrzucona, jednostka notyfikowana powiadamia organ wyspecjalizowany. W przypadku częstego odrzucania partii jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną.
 - 4.6.5. Za zgodą jednostki notyfikowanej producent może nanosić jej numer identyfikacyjny podczas procesu produkcyjnego.
 - 4.6.6. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel udostępnia, na żądanie organu wyspecjalizowanego, świadectwo zgodności wydane przez jednostkę notyfikowaną.

5. Weryfikacja jednostkowa (moduł G)

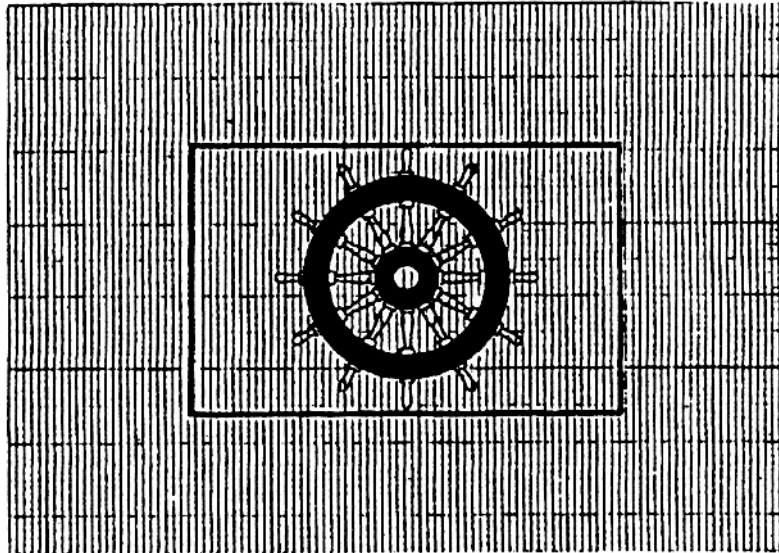
- 5.1. Producent zapewnia i oświadcza, że wyrób, dla którego zostało wystawione świadectwo, o którym mowa w pkt 5.2, jest zgodny z wymaganiami mających zastosowanie dokumentów i norm. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel nanosi na każdym wyrobie znak zgodności i wystawia pisemną deklarację zgodności.
- 5.2. Jednostka notyfikowana sprawdza oddzielnie każdy wyrób i przeprowadza badania w celu stwierdzenia, czy wyrób jest zgodny z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm.
- 5.3. Jednostka notyfikowana nanosi lub powoduje naniesienie na zweryfikowanym wyrobie swojego znaku identyfikacyjnego i wystawia świadectwo zgodności dotyczące przeprowadzonych badań.
- 5.4. Dokumentacja techniczna wyrobu powinna umożliwić ocenę zgodności z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz umożliwić zrozumienie projektu i procesu produkcji, a także działania wyrobu.

6. Dokumentacja techniczna dostarczana jednostce notyfikowanej przez producenta

- 6.1. Dokumentacja techniczna dostarczana jednostce notyfikowanej przez producenta powinna zawierać dane dotyczące konstrukcji, produkcji i działania wyrobu umożliwiające ocenę zgodności z wymaganiami odpowiednich dokumentów i norm, a w szczególności:
 - 1) ogólny opis wyrobu;
 - 2) koncepcję konstrukcyjną oraz rysunki wykonawcze i schematy części, podzespołów i obwodów;
 - 3) opisy i objaśnienia niezbędne do zrozumienia rysunków i schematów oraz działania wyrobu;
 - 4) wyniki wykonanych obliczeń konstrukcyjnych i sprawdzeń;
 - 5) niezależne sprawozdania z badań;
 - 6) instrukcje instalowania, obsługi i konserwacji.
- 6.2. Ponadto, tam gdzie to ma zastosowanie, dokumentacja powinna zawierać:
 - 1) atesty dla części i podzespołów wchodzących w skład danego wyrobu;
 - 2) atesty i certyfikaty dotyczące metod produkcji, kontroli i monitorowania wyrobu;
 - 3) inne dokumenty ułatwiające jednostce notyfikowanej ocenę wyrobu.

WZÓR ZNAKU ZGODNOŚCI WYROBÓW WYPOSAŻENIA MORSKIEGO

Znak zgodności posiada następujący kształt:

W przypadku zmniejszania lub powiększania znaku zgodności należy zachować proporcje podane na powyższym rysunku.

Wysokość znaku zgodności nie powinna być mniejsza niż 5 mm.

Dla małych wyrobów dopuszcza się możliwość odstąpienia od minimalnego wymiaru.

UZASADNIENIE

1. Rozporządzenie opracowane na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. z późniejszymi zmianami o systemie oceny zgodności implementuje przepisy dyrektywy Unii Europejskiej 96/98/EC z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego (wraz z późn. zm.)
2. Tekst rozporządzenia podzielono na 6 rozdziałów – 5 rozdziałów opracowanych na podstawie przepisów dyrektywy i 1 rozdział zawierający przepisy przejściowe i końcowe. Rozporządzenia zawiera też 3 załączniki opracowane na podstawie aneksów do dyrektywy.
3. W rozporządzeniu podano rodzaj wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności, procedury oceny zgodności dla wyposażenia morskiego, metody badań oraz wzór znaku zgodności i zasady jego umieszczania na wyposażeniu morskim.
4. Załącznik nr 1 zawierający w postaci tabelarycznej rodzaj wyposażenia morskiego, wymagania, procedury oceny zgodności i normy dotyczące badań wyrobów wyposażenia morskiego opracowano na podstawie aneksu A1 do dyrektywy. Wspecyfikowano w nim wyroby wyposażenia będące przedmiotem oceny zgodności, podano mające zastosowanie wymagania konwencji, rezolucji i cyrkularzy IMO, następnie normy dotyczące badań oraz procedury oceny zgodności. Podając normy dotyczące badań przyjęto zasadę, że są to Polskie Normy ustanowione przez Polski Komitet Normalizacyjny, a gdy odpowiedniej polskiej normy nie ma – normy międzynarodowe.
5. W załączniku nr 2 omówiono mające zastosowanie moduły procedury oceny zgodności: moduł B – badanie typu, moduł D – zapewnienie jakości produkcji, moduł E – zapewnienie jakości wyrobu, moduł F – weryfikacja wyrobu, moduł G – weryfikacja jednostkowa i wyspecyfikowano wymaganą dokumentację techniczną, którą producent dostarcza jednostce notyfikowanej.
6. W załączniku nr 3 podano wzór znaku zgodności i sposób jego umieszczenia na wyrobach wyposażenia morskiego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI I SKUTKÓW BUDŻETOWYCH

1. Rozporządzenie implementujące przepisy dyrektywy Unii Europejskiej 96/98/EC w sprawie wyposażenia morskiego (ze zmianami) swoim zakresem regulacji dotyczy:
 - jednostek notyfikowanych, które będą prowadziły procedury oceny zgodności dla wyrobów wyposażenia morskiego,
 - producentów wyposażenia będącego przedmiotem rozporządzenia,
 - armatorów i operatorów statków o polskiej przynależności.
2. Instytucje, które jako jednostki notyfikowane zostaną wybrane przez producentów i będą prowadziły procedury oceny zgodności dla wyrobów będą z tego tytułu uzyskiwać określone dochody.
3. Producenci wyposażenia morskiego będącego przedmiotem rozporządzenia odniosą korzyści z tego tytułu, że produkowane przez nich wyroby będą mogły być umieszczane na statkach zarejestrowanych w dowolnym kraju członkowskim Unii Europejskiej na podstawie procedur zgodności przeprowadzonych przez jedną jednostkę notyfikowaną, a nie przez większą liczbę instytucji klasyfikacyjnych, czy administracji państw, jak do tej pory.

Producenci wyposażenia nie posiadający dotychczas certyfikowanego systemu jakości mogą ponieść koszty związane z opracowaniem, wdrożeniem i certyfikacją systemu jakości.

- koszty szkoleń i konsultacji niezbędnych dla opracowania i wdrożenia systemu jakości, które wynoszą zwykle od 20 000 zł do 36 000 zł, w zależności od wielkości zakładu; (jeżeli szkolenia i konsultacje prowadzi firma posiadająca akredytację Państwowej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) istnieje możliwość uzyskania dotacji z PARP-u w wysokości do 60% poniesionych kosztów),
- koszty certyfikacji systemu jakości, które wynoszą zwykle od 4000 zł do 10 000 zł, w zależności od wielkości zakładu; dla certyfikacji również istnieje możliwość uzyskania dotacji z PARP-u w wysokości do 60% poniesionych kosztów).

4. Armatorzy i operatorzy statków o polskiej przynależności nie odczują skutków regulacji.
5. Wprowadzenie rozporządzenia w życie nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.
6. Rozporządzenie może zwiększyć konkurencyjność zewnętrzną gospodarki dzięki temu, że przed producentami wyposażenia statków, po przeprowadzeniu procedur oceny zgodności, może otworzyć się rynek państw członkowskich Unii Europejskiej.
7. W związku z powyższym rozporządzenie może pozytywnie wpłynąć na rynek pracy.
8. Rozporządzenie przyczyni się do podniesienia bezpieczeństwa na morzu i zapobieganiu zanieczyszczaniu morza poprzez jednolite stosowanie aktów międzynarodowych mających zastosowanie do wyrobów wyposażenia statków będących przedmiotem rozporządzenia.

**ZESTAWIENIE PRZEPISÓW
AKTÓW PRAWA UNII EUROPEJSKIEJ
WDRAŻANYCH PRZEZ PROJEKT USTAWY O WYPOSAŻENIU MORSKIM**

Lp.	NAZWA AKTU EUROPEJSKIEGO (UE) ORAZ JEDNOSTKA REDAKCYJNA	NUMER ARTYKUŁU W PROJEKCIE USTAWY	TREŚĆ
1.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 1	Art. 1 ust.2	<p>Art.1.2. Celem ustawy jest:</p> <p>1) eliminowanie zagrożeń stwarzanych przez wyposażenie morskie dla życia lub zdrowia użytkowników oraz mienia, a także zagrożeń dla środowiska;</p> <p>2) podniesienie standardów bezpieczeństwa na morzu i zapobieganie zanieczyszczeniu morza;</p> <p>3) znoszenie barier technicznych w handlu i ułatwianie międzynarodowego obrotu wyposażeniem morskim;</p> <p>4) stworzenie warunków do rzetelnej oceny wyposażenia morskiego i procesów jego wytwarzania przez kompetentne i niezależne podmioty.</p>
2.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 2	Art. 3	<p>Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:</p> <p>1) konwencjach międzynarodowych - należy przez to rozumieć:</p> <p>a. Międzynarodową konwencję o liniach ładunkowych, sporządzoną w Londynie dnia 5 kwietnia 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 33, poz. 282), zwaną dalej "Konwencją o liniach ładunkowych";</p> <p>b. Konwencję w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu</p>

			<p>zderzeniom na morzu, sporządzoną w Londynie dnia 20 października 1972 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 15, poz. 61 i 62 oraz z 1984 r. Nr 23, poz. 106), zwaną dalej "Konwencją o zapobieganiu zderzeniom";</p> <p>c. Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973, sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienioną Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101), zwaną dalej "Konwencją MARPOL 1973/78";</p> <p>d. Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzoną w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319) wraz z Protokołem dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177), zwaną dalej "Konwencją SOLAS",</p> <ul style="list-style-type: none"> - wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, ogłoszonymi w trybie określonym odrębnymi przepisami. <p>2) normach dotyczących badań - należy przez to rozumieć normy dla wyposażenia morskiego określone zgodnie z odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi, rezolucjami i cyrkularzami Międzynarodowej Organizacji Morskiej, w celu określenia metod badań i wyników badań, w szczególności przez:</p> <p>a. Międzynarodową Organizację Morską (IMO),</p>
--	--	--	--

			<p>b. Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO),</p> <p>c. Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC),</p> <p>d. Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN),</p> <p>e. Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (Cenelec),</p> <p>f. Europejski Instytut Normalizacyjny Telekomunikacji (ETSI),</p> <p>3) wyposażeniu morskim – należy przez to rozumieć wyroby, które zgodnie z przepisami międzynarodowymi są przeznaczone do umieszczenia na statku;</p> <p>4) wyposażeniu radiokomunikacyjnym - należy przez to rozumieć wyposażenie morskie określone w Rozdziale IV Konwencji SOLAS oraz radiotelefon VHF łączności dwukierunkowej określony w Prawidle III/6.2.1 tej konwencji;</p> <p>5) przepisach międzynarodowych - należy przez to rozumieć odpowiednie konwencje międzynarodowe, rezolucje i cyrkularze Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) oraz odpowiednie normy dotyczące badań;</p> <p>6) znaku zgodności - należy przez to rozumieć oznakowanie potwierdzające zgodność wyposażenia morskiego lub procesu jego wytwarzania z wymaganiami;</p> <p>7) dokumentach bezpieczeństwa - należy przez to rozumieć dokumenty wydawane przez lub z upoważnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej zgodnie z konwencjami międzynarodowymi;</p> <p>8) statku - należy przez to rozumieć urządzenie pływające używane w środowisku morskim, w tym również: wodoroloty, poduszkowce, statki podwodne i platformy wiertnicze, podlegające konwencjom międzynarodowym;</p> <p>9) statku wspólnotowym - należy przez to rozumieć statek, dla którego są</p>
--	--	--	--

			<p>wydawane dokumenty bezpieczeństwa przez lub z upoważnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej według konwencji międzynarodowych. Niniejsza definicja nie obejmuje wydawania przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej dokumentu dla statku na wniosek administracji państwa trzeciego;</p> <p>10) państwo trzecie – należy przez to rozumieć państwo nie będące państwem członkowskim Unii Europejskiej;</p>
3.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 3	Art. 2	<p>Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do wyposażenia morskiego wprowadzonego do obrotu oraz używanego na statkach wspólnotowych, dla których dokumenty bezpieczeństwa są wydawane lub przedłużane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 listopada 2000r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, Nr 240, poz. 2060, z 2003r. Nr 199, poz. 1936, Nr 229, poz. 2277, z 2004r. Nr 6, poz. 41).</p> <p>2. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyposażenia morskiego, które zostało umieszczone na statku przed dniem wejścia w życie ustawy.</p> <p>3. Przepisów ustawy nie stosuje się do jednostek pływających Marynarki Wojennej.</p>
4.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 5	Art. 5	<p>Art. 5. 1. Przed wprowadzeniem do obrotu, umieszczeniem lub zainstalowaniem na statku wyposażenie morskie podlega ocenie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach międzynarodowych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, kierując się przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej w sprawie wyposażenia</p>

			<p>morskiego, określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykaz przepisów międzynarodowych zawierających wymagania; 2) rodzaj wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności; 3) procedury oceny zgodności dla wyposażenia morskiego; 4) metody badań wyposażenia morskiego; 5) wzór znaku zgodności i sposób jego umieszczania na wyposażeniu morskim;
5.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 9	Art. 6 ust. 3,4	<p>Art. 6</p> <p>3. Jednostki certyfikujące, jednostki kontrolujące oraz laboratoria, o których mowa w ust. 1, oprócz kryteriów określonych w art. 19 ustawy o systemie oceny zgodności powinny również spełniać odpowiednie wymagania norm EN 45000 oraz powinny mieć siedzibę na terytorium Unii Europejskiej</p> <p>4. Co najmniej raz na dwa lata minister właściwy do spraw gospodarki morskiej przeprowadza kontrolę jednostek notyfikowanych w zakresie spełniania przez nie wymaganych kryteriów, o których mowa w ust.3, oraz sposobu wykonywania obowiązków, które jednostki wykonują w zakresie udzielonej autoryzacji.</p>
6.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 10	Art. 5	<p>Art. 5. 1. Przed wprowadzeniem do obrotu, umieszczeniem lub zainstalowaniem na statku wyposażenie morskie podlega ocenie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach międzynarodowych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, kierując się przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej w sprawie wyposażenia</p>

			<p>morskiego, określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykaz przepisów międzynarodowych zawierających wymagania; 2) rodzaj wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności; 3) procedury oceny zgodności dla wyposażenia morskiego; 4) metody badań wyposażenia morskiego; 5) wzór znaku zgodności i sposób jego umieszczania na wyposażeniu morskim.
7.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 11	Art. 5	<p>Art. 5. 1. Przed wprowadzeniem do obrotu, umieszczeniem lub zainstalowaniem na statku wyposażenie morskie podlega ocenie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach międzynarodowych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, kierując się przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej w sprawie wyposażenia morskiego, określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykaz przepisów międzynarodowych zawierających wymagania; 2) rodzaj wyposażenia morskiego podlegającego procedurom oceny zgodności; 3) procedury oceny zgodności dla wyposażenia morskiego; 4) metody badań wyposażenia morskiego; 5) wzór znaku zgodności i sposób jego umieszczania na wyposażeniu morskim.

8.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 12	Art. 10	<p>Art. 10.1. Dyrektorzy urzędów morskich są organami wyspecjalizowanymi w rozumieniu ustawy o systemie oceny zgodności, w zakresie wyposażenia morskiego.</p> <p>2. Dyrektorzy urzędów morskich prowadzą kontrolę wyposażenia morskiego z urzędu lub na wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.</p> <p>3. Kontrola może być również wszczęta w przypadku gdy przepisy międzynarodowe wymagają przeprowadzenia eksploatacyjnych prób działania na statku dla celów bezpieczeństwa lub zapobiegania zanieczyszczeniom.</p>
9.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 13	Art. 14	<p>Art. 14. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wyposażenie morskie, niezależnie od faktu posiadania znaku zgodności i spełniania wymagań określonych ustawą, prawidłowo zainstalowane, utrzymywane i używane zgodnie z zamierzonym przeznaczeniem - może stanowić zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa załogi, pasażerów statku lub innych osób lub może niekorzystnie oddziaływać na środowisko morskie, dyrektor urzędu morskiego może niezależnie od środków przewidzianych w art. 41c. ust.3 ustawy o systemie oceny zgodności, nakazać usunięcie tego wyposażenia ze statku lub określić warunki dalszego używania takiego wyposażenia.</p>

10.	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 14	Art.11	<p>Art. 11.1. Dyrektor urzędu morskiego, w wyjątkowych okolicznościach, uzasadnionych zastosowaniem nowych technologii, może zezwolić na umieszczenie na statku wyposażenia morskiego, które nie jest zgodne z wymaganiami, jeżeli zostanie potwierdzone, w szczególności po przeprowadzeniu prób, że wyposażenie to jest co najmniej tak samo skuteczne, jak wyposażenie, które spełnia wymagania.</p> <p>2. Przy wydawaniu zezwolenia, o którym mowa w ust.1, dyrektor urzędu morskiego powinien zapewnić jednakowe traktowanie wyposażenia wyprodukowanego w różnych krajach oraz wykluczać faworyzowanie wyposażenia produkowanego w Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>3. Zezwolenie powinno określać ograniczenia i warunki stosowania tego wyposażenia oraz powinno być przez cały czas przechowywane na statku.</p> <p>4. W przypadku wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w prawie telekomunikacyjnym.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej informuje Komisję Europejską i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1. Informacja powinna także zawierać sprawozdania ze wszystkich prób, ocen i dokonanych procedur oceny zgodności.</p>
-----	--	--------	---

11	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 15	Art. 12	<p>Art. 12.1. Dyrektor urzędu morskiego może zezwolić na umieszczenie na statku wyposażenia morskiego, które nie spełnia wymagań, w celu przeprowadzenia prób lub ocen tego wyposażenia.</p> <p>2. Zezwolenie powinno określać ograniczenia i warunki stosowania wyposażenia oraz powinno być przez cały czas przechowywane na statku.</p> <p>3. Zezwolenie wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy.</p> <p>4. Wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, nie może zastępować wyposażenia, które spełnia wymagania i które musi pozostawać na pokładzie statku gotowe do natychmiastowego użycia.</p> <p>5. W przypadku wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w prawie telekomunikacyjnym.</p>
----	--	---------	---

12	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia morskiego Art. 16	Art. 13	<p>Art. 13. 1. Gdy zachodzi uzasadniona konieczność wymiany wyposażenia morskiego na statku w porcie państwa trzeciego, oraz gdy ze względu na czas i koszty nie jest możliwe umieszczenie wyposażenia spełniającego wymagania, na statku może być umieszczone inne wyposażenie, dla którego została wydana dokumentacja techniczna przez organizację uznaną za równoważną jednostce notyfikowanej, na podstawie porozumienia o wzajemnym uznawaniu takich organizacji między Unią Europejską a państwem trzecim.</p> <p>2. Jeżeli spełnienie wymagań w sposób, o którym mowa w ust. 1 nie jest możliwe, na statku może być umieszczone wyposażenie, dla którego została wydana dokumentacja techniczna przez właściwy organ państwa członkowskiego Międzynarodowej Organizacji Morskiej. Dokumentacja powinna potwierdzać zgodność wyposażenia z odpowiednimi wymaganiami Międzynarodowej Organizacji Morskiej.</p> <p>3. Armator obowiązany jest niezwłocznie poinformować dyrektora urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku o rodzaju i właściwościach technicznych takiego wyposażenia.</p> <p>4. Jeżeli na podstawie dokumentacji technicznej dyrektor urzędu morskiego stwierdzi, że wyposażenie, o którym mowa w ust. 1 i 2 nie spełnia wymagań, nakazuje usunięcie tego wyposażenia z statku.</p> <p>5. W przypadku wyposażenia radiokomunikacyjnego, nie może ono naruszać zasad dotyczących wykorzystywania częstotliwości radiowych określonych w prawie telekomunikacyjnym.</p>
----	---	---------	---

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO

**PROJEKTU USTAWY
O WYPOSAŻENIU MORSKIM**

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 3 lutego 2004 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem wraz z projektem podstawowego aktu prawnego
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela zgodności)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 4 marca 2004 r.
5.	Tłumaczenie następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej: <ol style="list-style-type: none">1) Dyrektywy Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków,2) Dyrektywy Komisji 98/85/WE z dnia 11 listopada 1998 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/98/WE w sprawie wyposażenia statków,3) Dyrektywy Komisji 2002/75/WE z dnia 2 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/98/WE w sprawie wyposażenia statków,4) Dyrektywy 2002/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu morza przez statki.